

«Jo tālāk ir
mērķis, jo vairāk
ir maldu ceļu.»
Vācu sakāmvārds

Visvairāk gaidītā avīze

Līvija Rancāne

Žurnālista atmiņa ir kā datora programma, kurā uz ilgiem laikiem saglabājas notikumi, fakti, intervēto cilvēku dzīves stāsti. Kad «Novadnieka» redakcijā ieradās Ārija Rukmane un nosauca savu vārdu, atmiņa nostrādāja nekļūdīgi. Kaut līdz šim ar šo sievieti nebiju tikusies, atcerējos, cik bieži viņas vārds parādījās mūsu laikraksta slejās pirms gadiem desmit un vairāk. Tajā laikā, kad regulāri tika publicēti pārskati par kolhoziem, fermām un atsevišķu slaucēju izslaukumiem, Ārija Rukmane bija starp pašām labākajām. Jauki, ka dzīve šādiem cilvēkiem pa reizei sagādā patīkamus pārsteigumus, un šoreiz tas bija kā balva, ko Ārija Rukmane — «Novadnieka» gada abonente — saņēma izlozē. Viņai laimējās iegūt SIA «Būvteks» dāvināto santehniku. Tomēr balva diezgan ilgu laiku palika redakcijā, un, kad Ārija Rukmane ar vīru Aldi beidzot ieradās, jautājām, kāpēc tā. Nedaudz samulsusi viņa stāstīja, ka, protams, priecājosies par dāvanu, taču lauku apstākļos īsti nezinot, ko ar to iesākt.

Rožkalnu pagasta Rimicānos Rukmaņi dzīvo pašu uzceltā mājā. Zem viena jumta ar vecākiem mitinās arī meitu Ingas un Vitas ģimenes. Rukmaņu māja, kā jau visiem lauciniekiem — ar labierīcībām ārā, un modernās santehnikas ierīkošana mājā būtu pārāk dārgs prieks. Ingas ģimene gan būvējot savu māju, taču sagādājies tā, ka sakarā ar meliorācijas darbiem šajā vietā gruntsūdens turoties pārāk augstā līmenī, un līdz ar to esot problemātiski mājā ierīkot sanitāro mezglu. Vitas ģimene savu māju remontējot, bet trešā meita, rīdziniece Daina ne visai sen santehnikas iekārtas dzīvoklī nomainījusi. Un tā Rukmaņi ieradušies Preiļos ar cerību, ka SIA «Būvteks» dāvanu apmainīs pret citu.

Sarunu biedri vedināju uz pārdomām, kas iegūts un kas zaudēts tik ļoti smagajā un ilgajā kolhoza slaucējas darba mūžā. 20 gadus Ārija slauca kolhoza govīs. Sakumā grupā bijis pa 25 govīm, pēc tam fermas slaucēju skaits samazinājies, bet grupas palielinājušās līdz pat 50 govīm. Viņas pašas tam piekritušas. Jutušās stip-

ras. Izslaukumi turējušies labi, bijušas «četr-tūkstošnieces», tas ir, slaucējas, kas no govīs gadā iegūst 4000 un vairāk litru piena. Kā tas izdevies? Varbūt pieeja bijusi savādāka, ar mīlestību pret lopīņu. Visu, kas paredzēts, ielikuši silē, viņu fermā nebijis tā, ka slaucējas barību nes uz mājām savām govīm. Labi pelnījušas. Uzcelta sava māja, kolhozs palīdzējis ar transportu, meitas izskolotas tehnikumos. Diemžēl veselības dēļ no darba fermā nācies aiziet pat agrāk nekā tās likvidētas. Tagad jāmokās ar mugurkaula deformāciju, kas radusies no smaga darba. Taču Ārija dzīvi vērtē reāli un patiesi. Viņas meitai, kas strādā kādā no Rīgas veikalniem, darbs šodien neesot ne par mata tiešu vieglāks kā mātei. Tāds pat caurvējš,

smagumu nēsāšana, tāds pat nenormēts darba laiks. Mēs vismaz labi nopelnījām, bet tagad algas mazas, saka Ārija. Kolhoza laikā visi pensionāri bijuši labi nodrošināti. Bet kas gaida tos zemniekus, kuri tagad kopj savu zemi, pēc gadiem divdesmit? Viņi būs vēl smagāk nostrādājušies nekā mēs savā laikā, būs ar galīgi saabeigtu veselību, bet ko iegūs, jautā Ārija. Sievietes pensijā varēs aiziet vienā vecumā ar vīriešiem, kaut dzīvē nesušas daudz grūtāku nastu, audzinot bērnus. Lauciniņe 67 gadu vecumā pēc smaga darba jau ir īsts grausts, un kas viņu turēs darbā?

Tomēr Ārijas Rukmanes ģimenei paveicies tajā ziņā, ka visiem ir darbs. Vīram, meitām, znotiem. Daži no viņiem ir līdzīpašnieki zemnieku saimniecībā, viens no znotiem darbu atradis Rīgā, pati

● Ārija Rukmane SIA «Būvteks» veikalā izvēlējās krāsas.

Ārija strādā par apkopēju pagasta padomē, kopjami arī savi lopī un zeme. Prieks un lepnums — pieci mazdēli, un arī nesadzīstoša bēda sirdī — mazmeitiņas pēkšņā aiziešana vienas diennakts laikā ar ļoti retu slimību.

Tā ritējusi dzīvīte. Tāda pat darbu nasta nesama nākamajai paaudzei. Gaišās dienas atnāk ilgi gaidītais un grūti pelnītais. Meitas svinēs jurgus jaunajās mājās. Mazbērni paaugsies.

Bet ar SIA «Būvteks» Rukmaņi atrada kopēju valodu, un santehnikas vietā varēja izvēlēties krāsas un citus materiālus, lai savā mājā veiktu kosmētisko remontu. Priecājamies kopā ar šo ģimeni, jo, lai vai kā gājis, par rajona laikrakstu Ārija Rukmane teica:

— «Novadnieks» ir avīze, ko visvairāk gaidu un kā pirmo tūlīt izlasu.

Bez vakariņām, toties ar hloru

Līvija Rancāne

Ūdens hlorēšanu bez iepriekšēja brīdinājuma 31. janvārī piedzīvoja Preiļos, siera rūpnīcas mikrorajonā esošo namu iedzīvotāji. Diemžēl tas nebija pirmais gadījums, kad, pārnākot no darba, šī rajona iedzīvotājiem sašutušiem nācās secināt, ka pa krāniem tek asi dvakojošs, hlorēts ūdens. Kuru, protams, nevar lietot ne ēdiena gatavošanai, ne veļas mazgāšanai, un vispār nekam. Pat ne tualetes kanalizācijā, jo kodīgā smirdoņa izplatās pa visu dzīvokli.

Arī 1. februārī šī kvartāla iedzīvotāji palika bez brokastīm un nemazgājušies, jo ūdensvads tik ātri neizskalojas. «Novadnieka» palīdzību lūdza vairāki iedzīvotāji, kas vēlējas ar avīzes starpniecību

noskaidrot, kā iespējama šāda bezatbildība. «Novadnieks» vispirms griezās Preiļu pilsētas pašvaldības uzņēmumā «Atvars», kurā saņēma skaidrojumu, ka siera rūpnīcas kvartāla mājām ūdeni piegādā pati siera rūpnīca. Taču šī uzņēmuma amatpersonas tomēr solījās doties uz mikrorajonu un mēģināt ūdensvadus ātrāk atbrīvot no hlorētā ūdens. «Novadnieks» par šo situāciju informēja arī Sanitāro inspekciju, kā arī Preiļu domes izpilddirektoru Vilhelmu Velecki.

Notikušo par sava uzņēmuma ūdenssaimniecībā strādājošo darbinieku bezatbildību nosauca akciju sabiedrības «Preiļu siers» ģenerāldirektore Elita Šņepste. Viņa «Novadniekam» teica sekojošo:

— Rūpnīcas laboratorijā regulāri tiek veiktas ūdens mikrobioloģiskās un ķīmiskās analīzes. Ja atklājas novirze no normas, tiek veikta ūdens hlorēšana, kas

ir pieļaujama un atbilst pieņemtajiem standartiem. Tomēr šajā gadījumā notikušo varu nosaukt kā klaju rūpnīcas atiecīgo darbinieku bezatbildību, jo iedzīvotāji par ūdens hlorēšanu netika iepriekš brīdināti. Es pati par to uzzināju, kad rūpnīcā griezās uztrauktie iedzīvotāji. Notikušais līcis izdarīt secinājumus un apspriests ar vainīgajiem. Uzskatu par nepieļaujamu šādas situācijas atkārtošanos, un esmu pārliecināta, ka šādi nepatīkami brīži siera rūpnīcas kvartāla iedzīvotājiem vairs nebūs jāpiedzīvo.

Uz «Novadnieka» jautājumu par to, vai arī citur pasaulē dezinfekcijai lieto tik kodīgas, stipras un veselībai kaitīgas vielas, jo ir dzirdēts arī par smaržīgiem un patīkamiem dezinficējošiem šķīdumiem, direktore Elita Šņepste atbildēja, ka tādi ir pārāk dārgi un ka hlors Latvijā ir lietošanai atļauts līdzeklis.

Īsziņas

■ 28. janvārī Rīgā notikušajā Latvijas inteliģences 32. konferencē piedalījās arī grupa Preiļu rajona pašvaldību vadītāju. Kā «Novadnieku» informēja konferences dalībniece, Rožkalnu pagasta padomes priekšsēdētāja Astrīda Spuriņa, runājot par valsts pārvaldes, pašvaldību un teritoriālo reformu, valdībai ticis pārņemts, ka koncepcija par valsts pārvaldi pieņemta, neuzklausot iedzīvotāju un inteliģences viedokli. Diskusijā iesaistījušies pašvaldību apvienošanās un pašvaldību sadarbības piekritēji. Līdzko lieta nonāk līdz naudas sadalei, visa sadarbība beidzas, A. Spuriņa minēja konferencē izskanējušo domu.

Vairākums konferences dalībnieku atzinīgi novērtēja piecu reģionu modeli, kas saglabātu kultūrvēsturiskās tradīcijas un ļautu piesaistīt ES strukturālo fondu līdzekļus.

■ 28. janvārī Valsts policijas darbinieku kārtējā sanāksmē piedalījās arī Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšnieks Roberts Šņepsts un viņa vietnieks, kriminālpolicijas priekšnieks Nikolajs Maksimovs. R. Šņepsts informēja «Novadnieku», ka sanāksmē runāts par izmaiņām policijas struktūru vadībā. Valsts policijas priekšnieks Juris Reķšņa informēja par apvienības «Apsardze» reorganizācijas gaitu, kā arī minēja, ka patlaban tiek domāts par reģionālo reformu, lai policistu skaits būtu vienmērīgāks visā valstī. Uz reformu mudinot arī finansiālas problēmas — valsts policijas budžets šogad samazināts par 250 000 latu.

L. Kirillova
■ 5. februārī pulksten 11.00 Līvānu ģimnāzijas telpās norisināsies Bērnu un jauniešu invalidu sporta federācijas un Līvānu bērnu un jauniešu centra kopīgi organizētais ikgadējais tradicionālais Latgales novada BOCCIO turnīrs — sporta spēļu komplekss bērniem invalīdiem.

Pasākumā piedalīsies bērni invalīdi ar kustību traucējumiem vecumā no 8 līdz 14 gadiem. Pasākuma mērķis ir veicināt bērnu invalīdu profesionālo izaugsmi, kā arī pašapziņas celšanu bērniem ar kustību traucējumiem.

■ Šī daudzās Latvijas skolās ir absolventu nedēļa, arī Līvānu ģimnāzijā. Skolas direktores vietnieks organizatoriskajā darbā Ivars Kivlenieks «Novadnieku» informēja, ka 1. februārī vairākās ģimnāzijas klasēs norisinājās tikšanās ar skolas absolventiem, kuri pašlaik mācās augstākajās mācību iestādēs. Studenti iepazīstināja ģimnāzijas audzēkņus ar iestājpārbaudījumu kārtību dažādās Latvijas augstskolās, kā arī dalījās iespaidos par studentu dzīves pozitīvajām un negatīvajām pusēm. Savukārt sestdien, 5. februārī visi Līvānu ģimnāzijas bijušie audzēkņi un skolotāji tiek aicināti uz absolventu vakaru. Absolventi varēs iepazīties ar skolas sasniegumiem aizvadītajā gadā, aplūkot fotoizstādi un noskatīties videomateriālu par skolas dzīvi, ģimnāzijas audzēkņi sniegs svētku koncertu, bet īpaši tiks suminātas jubilejas klases, kuru absolventus no izlaiduma šķir jau 10, 15, 20 un vairāk gadi. Ivars Kivlenieks sacīja, ka absolventu vakars katru gadu ir ļoti labi apmeklēts, arī šogad skola cer sagaidīt ap 200 savu bijušo audzēkņu.

G. Kraukle

Nacionālās ziņas

Pensiju ierobežojumi tomēr būtu jāatceļ

Pensiju likuma grozījumi, kas liedz strādājošiem pensionāriem saņemt pensiju virs 60 latiem, jāatceļ pēc iespējas drīzāk, 26. janvārī Saeimas Sociālo un darba lietu komisijas sēdē sacīja Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras ģenerāldirektore Inese Smitiņa. Prasību atcelt ierobežojumus pensiju izmaksāšanā strādājošiem pensionāriem izvirzīja arī Pasaules banka. Kopš jauno pensijas likuma grozījumu stāšanās spēkā ir pagājis tikai mēnesis, taču tie jau radījuši sarežģījumus gan pensionāriem, gan izpildītājiem. I. Smitiņa atzina, ka pensiju likuma grozījumu dēļ valstī palielinās sociālā netaisnība. Arī Pasaules banka neatbalsta likuma normu, kas liedz pensionāriem strādāt un saņemt pilnu pensiju, tomēr PB atbalsta pensionēšanas vecuma paaugstināšanu un iebilst pret iespēju priekšlaikus pensionēties. Pašlaik speciālajā pensiju budžetā ir 11 miljonu latu deficīts.

Transporta līdzekļu ieviešana

No 2. februāra tiek mainīta kārtība, kādā privātpersonas Latvijā var ievest transporta līdzekļus. Muitas nodokli un pievienotās vērtības nodokli tagad būs jāsamaksā uz robežas un tad iekšzemes muitā nokārtot visas nepieciešamās formalitātes. Izmaiņas tiek veiktas saskaņā ar VID pagājušā gada 30. decembra rīkojumu «Par fizisko personu deklarāciju izmantošanu», jo līdz šim iepriekšējās kārtības laikā ir bijuši gadījumi, kad transporta līdzekļus pa ceļam uz iekšzemes muitas iestādi «pazuda», piemēram, tika izjaukts detaļās.

Jauns kriminālpolicijas priekšnieks

Pirmdien Valsts policijas priekšnieka vietnieka un Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes priekšnieka amatā darbu sāka policijas majors Valdis Pumpurs. Otrdien bijušais priekšnieks Aloizs Blonksis devās pensijā.

Notiks konference par nabadzības mazināšanas iespējām

No 10. līdz 11. februārim Rīgā, Reitera namā notiks Baltijas valstu konference par nabadzības mazināšanas iespējām. Konferenci rīko Latvijas Labklājības ministrija un ANO Attīstības programma. Plānots, ka konferencē piedalīsies labklājības ministrs Roberts Jurds, ANO pārstāvji, kā arī lektori no Norvēģijas, Igaunijas un Lietuvas universitātēm.

Sāks pārbaudīt Skrstiņa darbību

Beidzot no trešā piegājiena ir panākts, ka ģenerālprokurora Jāņa Skrstiņa darbība tiks pārbaudīta. Pārbaude ir uzticēta Augstākās tiesas senatoram Voldeņam Čiževskim, un tā viņam jāpabeidz līdz šī gada 1. martam. Šis ir pirmais gadījums Latvijas tiesu praksē, kad tiek pārbaudīta ģenerālprokurora darbība.

Palielinās braukšanas maksa Rīgā

No 1. februāra vienreizējās braukšanas maksa Rīgas pilsētas sabiedriskajā transportā saskaņā ar Rīgas domes lēmumu ir 20 santīmi līdzšinējo 18 santīmu vietā.

Kredits sievietēm uzņēmējām

Latvijā būs pieejama kredītlīnija par 330 000 eiro sievietēm uzņēmējām, kuras darbojas mazā un vidējā biznesā. Šo kredītlīniju apkalpos «Hansabanka» un vienam uzņēmumam varēs izsniegt kredītu līdz 33 000 eiro. Uz šiem kredītiem var pieteikties uzņēmumi, kurus vada sievietes.

2000. — Grāmatas gads

Otrdien valdība nolēma apstiprināt šo gadu par Grāmatas gadu, tādējādi atzīmējot pirmās latviešu grāmatas «Lutēraņu mise» 475. gadskārtu. Grāmatu gadā iecerēti daudzli literatūrai un bibliotēkām veltīti pasākumi, no kuriem centrālais būs trīs dienu starptautiska konference.

Ziņas sagatavoja T.Elste

Viedoklis

Kavēšanās ar celulozes kombināta celtniecību

Lidija Kirillova

Paredzams, ka tuvākajā laikā radīsies zināma skaidrība par celulozes kombināta celtniecības iespējām Latvijā. Par to liecina pēdējā laikā dažādu Latvijas preses izdevumu neparastā aktivitāte šī jautājuma atspoguļošanā. Pāris dienu laikā vairākās avīzēs maniju šādus virsrakstus «Kavējas lemt par celulozes rūpnīcu», «Konfidenciāli apspriedis celulozes rūpnīcas projektu», «Vai Latvija arī ko iegūs?», «Sīvi konkurē par celulozes rūpnīcas celtniecību Baltijā». Un tas ir tikai latviski rakstošajos preses izdevumos. Savs viedoklis par giganta celtniecību ir arī krievu presē.

Ja reiz tā sarosījušies ne tikai žurnālisti, bet arī dažādi ministriju speciālisti, laikam visiem apnicis gaidīt, kad tad beidzot būs skaidrība — cels vai necels. Interesi jo stipri uzkurināja Ministru kabineta nesenais paziņojums, ka visa informācija par projekta virzības gaitu esot konfidenciāla. Savukārt somu biznesa laikraksts *Kaup-palehti* tajā pat laikā informē, ka Somijas uzņēmums *Metsalitto*, *Zviedrijas Sodra* un Latvijas valdība plāno izveidot darba grupu, lai paātrinātu celulozes rūpnīcas būves projekta realizāciju.

Janvāra pirmajā pusē laikrakstā «Dienas bizness» titulēts ekonomists Pēteris Guļāns apgalvoja, ka Latvijai nav skaidra ekonomiskā un sociālā mērķa, kas jāsaņiedz, un priekšstata par tā sasniegšanas mehānismu. Viņš uzskata, ka ārējās investīcijas jāpiesaista ne tikai tādēļ, lai investori gūtu peļņu, bet lai palielinātu valsts ekonomisko potenciālu un celtu tautas labklājību. Bet pasakiet, lūdzu, kurā pasaules malā atradīsies tādi muļķi, kuri grūdis savu naudu nedomādami, vai saņems arī ko atpakaļ. Tas ir normāli, ka liels un nopietns investors prasa no mūsu puses garantijas, prasa nodokļu atvieglojumus.

Paredzēts, ka rūpnīca, ja vien to kādreiz uzcels, ražos 600 000 tonnu celulozes gadā, kam nepieciešami apmēram trīs miljoni kubikmetru papīrmalkas gadā. Šādu papīrmalkas daudzumu var iegūt Latvijas mežos. Cienijamiem kungiem derētu paskatīties un pavērtēt, kādi tad ir mūsu valsts meži, kā aizaugušas tīrumu un pļavu malas, kādi mežonīgi alkšņi kuplo ceļmalās. Vairbūt tad beidzot čūkslāju vietā pavērtos gaišāks un brīvāks skats uz sakopto Eiropu. Vēl ir jāņem vērā, ka tie paši Eiropas eksperti Latvijai valsts mežus novērtējuši kā ļoti slikti koptus un ar ļoti zemiem atjaunošanas rādītājiem.

Valsts meža dienesta celulozes rūpnī-

cas projekta darba grupas tehniskais direktors Arnis Treimanis 22. janvārī «NRA» atzinis, ka darba grupa, kura strādā jau no 1995. gada, vēl neesot veikusi pietiekamu analīzi par celulozes rūpnīcas ietekmi uz Latvijas ekonomiku. Šķiet dīvaini, ko tad visu šo laiku darīja?.. Vairbūt skaidrība rodama faktā, ka līdz ar kombināta uzcelšanu lielākā daļa papīrmalkas taču tiks pārstrādāta tepat uz vietas un tāpēc būtiski samazināsies ostu apgrozījums un koksnes eksporta apjoms kopumā. Jāpiebilst, ka koksne un tās izstrādājumi ir Latvijas visvairāk eksportētā prece, īpatsvars sasniedza pērn pat 37 procentus. Tādā gadījumā ostu saimniecīkiem un tiem, kuriem no ostu darbības atlec kāds kumosniņš, kombināta celtniecība un pat runas par to ir visai nelabvēlīgas.

Nevajag sabiedrībai jaukt galvu arī ar to, ka lietuvieši un igauņi dara visu, lai kavētu investoru ienākšanu Latvijā. Galu galā mums nevienam nav jāprasa atļauja. Un arī kaimiņi ir tiesīgi darīt to, ko uzskata par savām valstīm labu un derīgu esam. Ja, teiksim, igauņi uzbūvēs savu celulozes kombinātu (kaut arī mazāku nekā mūsu iecerētais), viņi pelnīs ar to, ka pārdoš celulozi daudz dārgāk nekā mēs savu papīrmalku, ko jau tagad grūžam pāri jūrai par pusvēlti (pie tam dodot peļņu tiem dažiem vīriem no mūsu ostām).

Neviens no projektētājiem un lielajiem lēmējiem nav parēķinājis, cik liels būs arī uzceltās rūpnīcas (plānots, ka tajā strādās ap 700 cilvēku) netiešais ekonomiskais efekts. Uz katru uzņēmumā strādājošo paredzētas piecas līdz desmit darba vietas apkalpojošās sfēras darbiniekiem. Kombināta tuvumā tiks sakārtota infrastruktūra, kas pašlaik ir visai nožēlojamā līmenī. Novadam, kur bezdarba līmenis ir viens no augstākajiem valstī, ne tik vien simti un tūkstoši, bet pat daži desmiti jaunu darba vietu ir liels atspaidis.

Bet par to jau lēmējiem galva nesāp. Viņi uztraucas, ka Latvija būšot vienīgā valsts pasaulē, kas cīnās par liela piesārņotāja izvietošanu pie ūdens krātuves, kura ir uzturā lietojamā ūdens avots trešdaļai valsts iedzīvotāju. Muļķības! Šķiet, ka sen jau pagājuši tie laiki, kad varēja tā vienkārši atļauties sagāzt mēslus upē un palikt nesodītam. Arī tehnoloģijas noteikto ūdeņu attīrīšanā vairs nav vakarejās. Bet rīdziniekiem jāiesaka papētīt, cik tīru ūdeni viņi dzer no Juglas ezera, kur paši savus notekūdeņus laiž iekšā...

Rūpnīcas celtniecībai nepieciešams apmēram viens miljārs ASV dolāru. Ja projekts tiks realizēts, tās būs lielākās investīcijas Latvijas ekonomikā. Neofi-

ciāli tiek prognozēts, ka Latvijas daļa tajā varētu būt ap 30 procenti, ko nodrošinās ar valsts mežu krājumiem. Gribas ticēt, ka beidzot mūsu Saeima un valdība domās par to, kā īstenot pirms pieciem gadiem aizsāktu projektu, kādus līgumus slēgt ar investoriem, lai pašu valsts nepaliktu zaudētājos, nevis meklēs ieganstus, kā no šīs idejas atteikties.

Ministru prezidents Andris Šķēle izteicies, ka aicinās Saeimu debatēt par jauno celulozes rūpnīcas būves projektu un uzsveris, ka prasis Saeimas vairākuma atbalstu šī projekta īstenošanai. Viņš prognozējis, ka valdība lēmumu par celulozes rūpnīcas būvi varētu pieņemt jau februārī.

Piebilde. Kamēr tika gatavota šī publikācija, Ministru kabinets jau apstiprinājis koncepciju «Par Latvijas celulozes rūpnīcas projekta tālāko virzību», kas paredz rūpnīcas celtniecību veikt divos posmos. Prognozē, ka projekta īstenošanai būs nepieciešami ap 900 miljoni ASV dolāru.

Zemkopības ministrijai valsts sekretāra vietnieks mežu jautājumos Arvīds Ozols presē izteicies, ka pirmajā posmā tiks nodibināta projekta kompānija ar 25 tūkstošu latu lielu pamatkapitālu, ko finansēs visas trīs projektā iesaistītās puses — Latvijas, *Metsalitto* grupa un *Sodra*. Tieši šī kompānija gādās atļaujas un izstrādās finansu plānu apmēram divu gadu garumā. Tikai pēc tam puses pieņems lēmumu par kompānijas kapitāla palielināšanu, kredītu ņemšanu celtniecībai.

Taču viss iecerētais vēl nemaz nedod simtprocentīgu garantiju, ka kombināts tiks uzcelts. Valdība nav apstiprinājusi stimulu paketi investoriem, nepieciešamas vairākas papildu vienošanās. Arī politiskā riska faktors Latvijas valstī esot pārāk liels, to var samazināt Latvijas uzaiņošana uz iestāšanās sarunām ES. Vai tā būs, grūti pateikt, pašlaik ir skaidri saskatāma saikne: jo lielāks politiskais risks, jo izdevīgāk papīrmalku no Latvijas vest uz pārstrādi Skandināvijā. Tajā pat laikā pasaules pieredze rāda, ka celulozes rūpnīcas tiek celtas resursu tuvumā.

Gandrīz vienlaikus ar Latvijas valdības lēmumu apstiprināt koncepciju «Par Latvijas celulozes rūpnīcas projekta tālāko virzību» arī Igaunijas valdība atbalstījusi celulozes rūpnīcas būvi Igaunijā un apstiprinājusi garantijas iespējamajiem investoriem.

Dzīvosim un lūkosim — būs mūsu tuvumā celulozes kombināts vai nebūs. Būs mūsu novada ekonomikā iespējas atplaukt vai nebūs.

Darba apstākļus piemēros starptautiskām prasībām

Labklājības ministrija (LM) kopā ar arodbiedrību un darba devēju organizāciju pārstāvjiem izstrādājusi «Darba aizsardzības» likumprojektu, kas paredzēts pašreizējā likuma «Par darba aizsardzību» aizstāšanai.

Likumprojekts atbilst ES likumdošanas principiem, līdz ar to Latvijas nacionālajā likumdošanā tiek ieviesta jauna darba drošības un veselības aizsardzības sistēma. Kā norāda LM Darba departaments, nodrošinot ES prasībām atbilstošus darba apstākļus, uzņēmumiem pāversies labākas iespējas sadarbībai ar ES valstīm, investīciju piesaistei, dažādu kvalitātes sertifikātu (ISO) iegūšanai, paaugstināsies uzņēmumu konkurētspēja starptautiskajā tirgū un rezultātā pieaugs arī uzņēmumu peļņa.

Līdzšinējā sistēma bija bijušās PSRS mantojums, toties tagad jaunais normatīvā

akta projekts darba drošības un veselības aizsardzības jomā nosaka tikai vispārīgos principus, kas jāievēro, organizējot un veicot darbu, kā arī iekārtojot darba vietas. Darba aizsardzības sistēmā ietilpst arī valdības noteikumi attiecībā uz atsevišķiem darba aizsardzības jautājumiem, piemēram, strādājot ar datoru vai darbiem būvēs utt.

Daži noteikumi jau ir pieņemti: tie ir noteikumi par prasībām drošības zīmju lietošanai darba vietās un noteikumi par darba drošības un veselības aizsardzības prasībām, pārvietojot smagumus. Visos šajos noteikumos nav norādītas skaitliskās vērtības, tie ir elastīgāki un vieglāk pielietojami katram darbiniekam individuāli. Atbilstoši šiem principiem, darba devējam ir pienākums veikt darba vietas analīzi, pieaicinot atbilstošus speciālistus (piemēram, būvzinātniekus, ergonomus u.c.), kas izvērtētu risku darbinieku drošībai un veselībai. Jebkurā gadījumā darba devējs var izvēlē-

ties citu pieeju darba vides risinājumos, ja uzskata, ka situācija viņa uzņēmumā atšķiras no tās, kas paredzēta standartos, un ka viņš ir atradis veiksmīgu risinājumu, kas ļauj darbinieku pietiekami aizsargāt.

Jaunā sistēma ir vērsta uz darba devēja un darbinieku ciešāku sadarbību, darbinieku iesaistīšanu un konsultēšanu par darba drošību un veselības aizsardzību saistītajos jautājumos, kopīgu risinājumu meklēšanu, individuālu pieeju katram darbiniekam, izvērtējot to, kas viņam konkrētajā situācijā ir nepieciešams, lai veiktu darba pienākumus drošos un veselībai nekaitīgos apstākļos. Sistēma balstās uz darba devēju un darbinieku abpusēju interešu darba drošības un veselības aizsardzības nodrošināšanā, samazinot nelaimes gadījumus darba vietās, arodslimības un slimību izraisītus darba kavējumus, kā rezultātā samazināsies arī to saistītās izmaksas gan no valsts budžeta, gan no darba devēju.

Ceturtdienas intervija

Kontrastainā vasara, kam patīk rudens

Livija Rancāne

— Ko dzimuši ridznieki dara Preiļos jau divdesmit gadus?

— Jā, bija laiks, kad visi tā prasīja. Nu vairs ne. Togad gatavojamies braukt ekskursijā uz Latgali. Bet vienudien Ilgvars pārāk mājās un saka, zini, jāpērk govus un jābrauc dzīvot uz Preiļiem. Brauksim uz pāris gadiem, tad jau redzēs. Bija tāds nobijies, ka nepiekritīšu. Bet es teicu, — nav problēmu, brauksim.

Kopš pirmās dienas, kad ieradāmies Preiļos un apmetāmies kopmītnē, jutāmies apmierināti ar visu, kā ir un neilgojamies pēc lielpilsētas mērogiem. Mums gribējās mieru, lai gan tik veci nemaz nebijām. Pa šiem gadiem nekad nav gribējies aizbraukt prom. Miers un klusums, daba, meži ļoti pievilka. Kādās ogās tikai neesam gājuši, kādus ezerus izmakšķērējuši. Šeit ir skaistums, kāda Rīgā nav. Tīrs gaiss, ūdeņi. Attiecībā uz kultūras dzīves iespējām, — man un ģimenei bija pietiekoši daudz izdevības apmeklēt Rīgā teātru izrādes, koncertus, strādājot siera rūpnīcā. Darbinieki nereti tika vesti uz teātriem un koncertiem.

— Kādu bērniņas «saulaino stūrīti» sirdī glabā meitene no Rīgas?

— Nezin kāpēc, domājot par bērniņu, manu acu priekšā vienmēr ir aina: Biķerniekos, mūsu mājas dārzā ir nogatavojušās plūmes, bet kaimiņu dārzā zied gladiolas. Mēs gājām tās pirkat 1. septembra pušķim. Bērniņa visu laiku asociējas ar rudeni. Varbūt tāpēc, ka rudeni ir dzimšanas diena, kuru vienmēr ļoti gaidīju. Nopļauts rudzu lauks, gatavas plūmes, jāsāk iet skolā, ahā — drīz būs dzimšanas diena. Rudens ir mans mīļākais gadalaiks. Dzīvoju kopā ar māti, kas bija šuvēja, patēvu un diviem jaunākiem pusbrāļiem, kam biju gan aukle, gan skolotāja, bet man viņi patika. Mans īstais tēvs, pēc tautības vācietis, ir bijis ļoti talantīgs, labi gleznojis, muzicējis. Viens no brāļiem joprojām ir ridznieks, otrs kļuvis par zemnieku.

— Jūsu darbs siera rūpnīcā arodbiedrības un reklāmas jomā deva māku kontaktu dibināšanā, kam liela nozīme arī pašreiz.

— Jā, protams. Nodibināt sakarus nācās ne tikai ar Latvijas, bet pat ar citu valstu cilvēkiem.

— Vai arodbiedrība kā tāda šodien nav zaudējusi savas kādreiz ietekmīgās pozīcijas?

— Tāpēc jau es arī no šī darba aizgāju. Es vairs nesaskatīju ne arodbiedrības, ne tās vadītāja vietu. Viss tiek nolemts un izdarīts «augšās», un «apakšās» tur vairs neko nespēj grozīt.

— Muzikanti — Ilgvars un Anita vairumam preiļiešu kļuva plaši pazīstami atmodas laikā. Jūs ar vēl daži domubiedri bijāt pirmie Tautas frontes dibinātāji un visu pārējo atmodas notikumu autori un iniciatori Preiļos un rajonā. Kā tagad, distancējoties laikā, vērtējat visu notikušo?

— Kad tas viss sākās, mēs spontāni metāmies iekšā šajā darbībā. Laikam iekšēji jau sen tam bijām gatavi. Kā ir tagad? Savādāk gan. Bet vai labāk? It kā tas, uz ko gājām, ir panākts, bet nekad neuzzināsim, kas zem kā slēpjas. Tīri praktiskie panākumi, jā, tos mēs redzam. Šodien ir pilni veikali, bet cilvēkiem nav naudas. Ir privātpašums, bet es neņemot apgalvot, ka bija gudri visu privatizēt. Varbūt mēs vienkārši daudz ko nesaprotam, kā ir pareizāk un labāk. Mums šobrīd nav tālākās attīstības plāna. Kā mēs dzīvosim pēc desmit gadiem, pēc divdesmit? Uz ko mēs ejam? Mēs kaut ko grābjam, privatizējam, ņemam, tas būs

ANITA MUZIKANTE, Beauty For All Seasons krāsu un stila konsultante. Dzimusi ridzniece, tāpat kā dzīvesbiedrs Ilgvars. Pēc Politehniskā institūta beigšanas Ilgvars nosūtīts darbā uz Preiļiem, un Anita devusies līdzī. Ilgus gadus strādājusi Preiļu siera rūpnīcā. Pārzinājusi ar celtniecību saistītus jautājumus, kārtojusi grāmatvedības lietas, vadījusi reklāmas daļu, bet visvairāk laika veltīts arodbiedrības dzīves vadīšanai. Kopumā siera rūpnīcā nostrādāti 20 gadi. Meita Maija studē psiholoģiju, dēls Mārcis mācās ģimnāzijā. Vīrs Ilgvars ir akciju sabiedrības «Latgales ceļi» prezidents. Pirms gada Anita krasī mainījusi nodarbošanos un tagad ieņem savu vietu skaistumkopšanas pasaulē. «Kontrastainā vasara», — tā Anita pati par sevi jau kā krāsu un stila konsultante.

Foto: I.Pličs

● Anita vēl joprojām dzīvo atmiņās par Amerikā redzēto. Par Losandželosas mērogiem, kurai stundas laikā tā arī neizbraukusi cauri, kaut arī ātrums bijis 120 kilometri. Par Beverlīhilzas greznību, par Holivudu. Par mācībām Sandjego un fantastiskajām sievietēm — krāsu un stila konsultantēm no visas pasaules. Bet šajā attēlā Anita Muzikante (pirmā no labās) kopā citām Latvijas skaistumkopšanas pārzinātājām atmiņai fotografējas ar firmas *Beauty For All Seasons* izpildītāju. Foto no A.Muzikantes personīgā arhīva.

tam un tas — šitām. Bet kā dzīvos bērni?

Ja tā godīgi jāsaka, man liekas, ka viss bija baigi uzspēlēts, pēc scenārija, prognozēti, un viss notika, kā vajag. Apakšā bija pavisam kas cits. Par dažiem cilvēkiem, ar ko mēs bijām kopā, manas domas ir mainījušās. Bet, droši vien, es pati esmu mainījusies.

— Kas jūs biežāk dzīvē bijāt — aktīva, lietīška darbiniece, sava populārā vīra sieva vai māte, vai arī tā visa sintēze?

— Pa reizei māte, pa reizei tikai sieva, un pa reizei no visa pa drusciņai, kad briesmīgi gribas darboties.

— Anita — rosīga, aktīva, enerģiska, mūsdienīga. Kā šāda sieviete izpaužas mātes lomā?

— Varbūt to, kāda esmu kā māte, var raksturot ar bērnu nesen pateikto frāzi: «Tagad mēs esam izauguši un beidzot varam nopirkt to, ko pašiem gribas. Visu laiku spiedi vilkt mugurā kaut kādus riebīgus kombinzonus...»

Katrā ziņā tas ir ļoti smags jautājums. Bija daudz kļūdu, ko vairs nevar izlabot. Šeit es domāju savu pašu pirmo bērnu. Es nebiju atradusi ceļu uz sava dēla sirdi. Šie gadi, kopš vairs nav mana pirmā dēla, ir pilni ar sāpēm. Par tām lielāku nav. Tās pazīst tikai mātes, kas zaudē bērnus. Šajos gados esmu līdz izmisumam daudz domājusi, prātojusi, pārmetusi sev. Kāpēc tā notika? Kāpēc dēls aizgāja? Mēs milējam viens otru. Varbūt viņam likās par maz. Savos jaunības maksimālisma gados viņš saasināti uz-

tvēra arī savas personīgās mīlestības problēmas. Ja es kā māte nespēju viņam palīdzēt, tad kaut kur ir šī mana vaina.

— Ko jūs dzīves gudri pateiktu citām mātēm, lai viņām nekas tāds nebūtu jāpiedzīvo?

— Galvenais — ļoti daudz runāt ar savu bērnu. Nepārmest viņam. Uzklaut. Mēs vienmēr gribam augstā tonī bērnu mācīt — tā un tā, un tā. Kāpēc nevar to savādāk? Mēs vairāk domājam par to, ko teiks sabiedrība, un stādām bērnam prasības, — tev jādara šitā un tā. Tas ir tāds mātes egoisms, — noteikti jābūt tā, kā es gribu.

Pēc tam, kad aizgāja mans dēls, krasi mainījās mana attieksme pret visu dzīvi, ne tikai pret bērniem. Tā kļuva piedodošāka. Sāku saprast, kādas niecības mēs esam. Es lasīju par vienu māti, kuras dēls nogrima kopā ar «Estoniu». Viņa stāstīja, kā izjūt dēla pēcnāves klātbūtni. Man tāpat bija. Dēls lika saprast, ka Tur tā dzīve ir. Es vairāk sāku iet baznīcā. Centos izprast, kas tas viss ir. Bībele, lūgšana. Abi ar vīru esam luterāņi. Mācītājs daudz palīdzēja apjaust, ka neesam visspēcīgi. Mani pārējie bērni dzīvi tagad saprot labāk pat par mani.

— Smagi vārdi un smagas atmiņas. No kurām nekur nepalikt. Bet dzīve iet tālāk, un šodien jūs jau esat citā pasaulē — sieviešu skaistuma kopšanas valstībā. Kā kļūvat par krāsu un stila konsultanti? Ko ir izdevies panākt?

— Beidzot esmu atradusi savu vietu, kaut arī pieņemt tik krasu lēmumu bija

grūti. Tas bija kā turpinājums manām kādreiz jaunībā iesāktajām mācībām celtniecības un arhitektūras nozarē. Jau biju apguvusi krāsu izjūtu, zināšanas par ģeometriskām figūrām, kas saskatāmas arī cilvēku proporcijās. Ar firmas pārstāvi saveida kopā nejausība, kad viņa sniedza konsultācijas sieviešu atpūtas nometnē «Atelpa». Vērojot, kā firmas speciāliste strādā, es sekoju līdzī krāsu spēlei, redzēju, kā mainās cilvēka izskats, mainot apģērba krāsas, tērpa kakla izgriezumu, kosmētiku. Mainās uz labo pusi, protams. Ne velti nosaukums «Beauty For All Seasons» tulkojumā nozīmē «skaists visās sezonās». Pēc tam gadījās vēlreiz sastapties. Kontakti padziļinājās, un es saņēmu priekšlikumu kļūt par krāsu un stila konsultanti Latgales pusē. Mani māca iekšēja nedrošība, trūka zināšanu, bet tomēr sadūšojos. Sāku apmeklēt firmas kursus Rīgā, ieguvu praksi. Bet nupat, janvārī uzturējos ASV, Sandjego, kur notika nopietnas mācības vairāk nekā 400 krāsu un stila konsultantēm no visas pasaules valstīm. Ar mums strādāja pasauleslaveni skaistuma kopšanas speciālisti. Firma ir nopietna, ļoti populāra Eiropā, ar augstām prasībām un stingriem darba kritērijiem. Tagad esmu ieguvusi atbilstošu sertifikātu un varu strādāt par krāsu un stila konsultanti. Strādāju gan Preiļos un citur Latgalē, gan arī Rīgā, Mālpilī, Stelpē. Tāds mazliet tālāks sapnis ir pašai savs skaistumkopšanas salons. Pagaidām vēl nepietiek līdzekļu. Un nezin, vai ar Preiļu klientūru varētu uzturēt.

Runājot par Amerikas sievietēm, atstāja iespaidu kā praktiski ģērbta: dzīnsos, kreklīšos, izcila meikapa vi, nebija, tāpat arī frizūru. Apmieram tres daļa ļoti apaļīgas. Tomēr atšķirībā no mūsējām viņas nav norūpējušās, tiklīņiem apkārušās. Ļoti straujā dzīves temps.

Garderobes kombinēšana, apģērba krāsu, kosmētikas izvēle, apģērba fasons, rotas, bet pirms tam — noteikt, kādam no četriem tipiem sieviete pieder, — tāds galvenais vilciens ir krāsu un stila konsultantes darbs. Strādāju gan individuāli, gan arī ar grupām. Viss tiek izmēģināts, izrunāts. Ne tikai ar sievietēm. Arī uz vīriešiem attiecas smalkas ģērbšanās stila, labā toņa un etiķetes prasības. Kādam jāizskatās lietīškā stila, kādam — biznesa vīrietim, kādiem jābūt uzvalkiem, kreklīem, kādas krāsas viņam piestāv.

— Vai katrai sievietei ir jābūt «vasarai», «rudeniņam», «ziemai» vai «pavasariņam», vai viņa nevar būt ārpus gadalaika?

— Jā, protams, jo uz pasaules cik krāsu ir, tik arī ir, un katrai sievietei piestāv kaut kādas noteiktas krāsas. Dažreiz gan sievietei var derēt kaut kas no diviem «gadalaikiem».

— Gadiem ritot, sievietes izskats mainās, sejā parādās, vai viņai ir iekšējais skaistums, dvēseliskums, dzīve atstāj savas pēdas. Vai «vasara» nevar kļūt par «ziemu» un otrādi?

— Jā, tas ir iespējams. Pat, ja sieviete radikāli maina matu krāsu, viņai jāizvēlas savādāks meikaps, citas krāsas apģērbā. Arī horoskopa zīmes un cilvēka raksturs savā ziņā nosaka atbilstošas krāsas. Mierīgām, atturīgām sievietēm nederēs spilgtas krāsas un otrādi. Tāpēc arī krāsu un stila konsultanti izmanto daudz aprakstu, kas piemēroti dažādiem raksturiem, temperamentiem, vecumam, auguma proporcijām, lai varētu izvēlēties katrai konkrētajai sievietei visieteicamāko krāsu gammu.

— Ko jūs novēlat mūsu laikraksta lasītājiem?

— Mīliet sevi, tad arī jūs mīlēs.

Rajona pašvaldības

Galēnu pagastā

19. janvārī pagasta padomes sēdē tika apstiprināts budžets 2000. gadam. Izdevumu un ieņēmumu daļa šim gadam ir 93 979 latu. Prioritāte budžetā ierādīta izglītībai, atvēlot 36 050 latus, pārvaldei — 20 393 latus, kultūrai — 10 656 latus, sociālajai palīdzībai — 8100 latus, nodarbinātībai — 3000 latus. Pagasta padomes priekšsēdētāja Leontīna Saleniece «Novadniekam» pastāstīja, ka 2000. gadam finansējumu nācās samazināt pilnīgi visās jomās. Pēc pašvaldības iestāžu vadītāju iesniegtajiem aprēķiniem šogad būtu nepieciešami vismaz 132 tūkstoši latu, tomēr pašvaldības budžets palicis iepriekšējā gada līmenī, un tas līcis pāriet stingrā taupības režīmā. Pašvaldības iestāžu vadītājiem jāiesniedz nepieciešamo izdevumu saraksti, kuri tiks izskatīti pašvaldības Valsts pasūtījuma atlases komisijā, kas veiks arī cenu aptauju.

Galēnu pagasta sievietes iniciatīvas grupas dalībnieces piedalījās Preiļu sieviešu kluba rīkotajā seminārā. Iniciatīvas grupas sastāvā darbojas zemnieces Silvija Dreijere un Ināra Meikulāne, kā arī pagasta padomes priekšsēdētāja Leontīna Saleniece un sekretāre Valentīna Bogdanova. Jaunu darba vietu radīšanai laukos iniciatīvas grupas dalībnieces ir izstrādājušas vairākus projektus, kas saistīti ar muižas ēkas atjaunošanu, sociālā un medicīnas aprūpes centra izveidi nepabeigtajā pagasta bērnu dārza ēkā, kā arī peldvietas izveidi Maltas upes krastā.

Deputāti nolēmuši atbalstīt Latvijas Kultūras mantojuma saglabāšanas fonda lūgumu piešķirt finansējumu 30 latu apmērā kartes «Apceļosim Latvijas pili» izdošanai. Līgums paredz, ka pašvaldība saņems 30 šīs kartes eksemplārus.

5. februārī Galēnu kultūras namā svinīgi tiks aizvadīti pensijā vairāki pagasta iedzīvotāji. Kā pastāstīja pagasta padomes priekšsēdētāja Leontīna Saleniece, šis ir tradicionāls pasākums, kas notiek jau trešo gadu. Piedalīties aicināti visi pagasta pensionāri, taču īpaši suminātas tiks jubilāres — sievietes, kuras dzimušas 1940., 1941. un 1942. gadā, un vīrieši, kas dzimuši 1935., 1936. un 1937. gadā.

Sīlukalna pagastā

20. janvārī notikušajā pagasta padomes sēdē tika apstiprināts budžets 2000. gadam. Ieņēmumu un izdevumu daļa sastāda 58 650 latus, no kuriem izglītībai 2000. budžeta gadā paredzēti 16 000 latu, pārvaldes vajadzībām 14 900 latu, kultūras dzīvei 6600 latu, sociālajiem jautājumiem 5000 latu.

Izsludināts konkurss 200 kubikmetru malkas iegādei, tiks rīkota cenu aptauja. Līdz 15. februārim pagastā aicināti pieteikties vientuļie pensionāri, kuriem nepieciešama malka. Bez apgādības palikušajiem vecajiem ļaudīm, kuriem īpašumā ir mežs, tiks sagatavoti 10 kubikmetru malkas, nodrošinot piegādi. Arī tie vientuļie pensionāri, kuriem sava meža īpašumā nav, tiks nodrošināti ar malku. Pašvaldībai ir noslēgti līgumi ar mežizstrādes uzņēmumiem par malkas iegādi sociālajām vajadzībām. Malkas sagatavošanu un piegādi veic algotajos sabiedriskajos darbos nodarbinātie bezdarbnieki. Malka tiks sagatavota par pašvaldības līdzekļiem, pensionāri maksās tikai par tās piegādi.

Pagasta padome izskatīja jautājumus par ārstēšanās izdevumu segšanu. Tiks segti 30 procenti no pagasta iedzīvotāju ārstēšanās izdevumiem slimnīcās. 100 procentu apmērā tiks segti bērnu ārstēšanās izdevumi slimnīcās. Visiem pagastā pierakstītajiem bērniem pašvaldība nodrošina brīvpusdienas, kā arī apmaksā ceļa izdevumus uz skolu.

G.Kraukle

Aglonas pagasts pagaidām saimniekos patstāvīgi

Lidija Kirillova
Foto J.Silickis

Aglona — viens no platības ziņā lielākajiem un arī kuplāk apdzīvotajiem Preiļu rajona pagastiem. Pašvaldība ar senu un interesantu vēsturi, tūristus vilinošiem dabas apstākļiem. Tieši Aglonā pirms gadiem trim sāka nopietni runāt un domāt par pašvaldību reformu, par apvienošanu, novada veidošanu.

Par to, kāpēc aglonieši pagaidām izvēlējušies iespēju dzīvot un saimniekot patstāvīgi, kā arī par ikdienas rūpēm — «Novadnieka» sarunā ar Aglonas pagasta padomes priekšsēdētāju Antonu Beķi, izpilddirektori Ināru Lukaševiču un sociālā dienesta vadītāju Mārīti Mežinieci.

Pagastu izpētīja jau 1997. gadā

1997. gadā likuma par administratīvi teritoriālo reformu projektā bija iecerēts, ka izmaiņām jānotiek strauji. Ja pagasti divu gadu laikā labprātīgi neapvienosies, tad tos apvienos «no augšas». Tāpēc aglonieši kopā ar vairākiem Krāslavas rajona pagastiem vienojās kopīgi strādāt pie iespējamās reformas projekta. No Ministru kabineta tika saņemts atbalsts dotācijas veidā. 1998. gada pavasarī projekts «Aglonas īpaši atbalstāmā pagasta sociāli ekonomiskās attīstības programma līdz 2010. gadam» bija gatavs. Programma ietvēra sevī priekšlikumus teritoriālajai reformai, iespējamo apvienošanu ar Krāslavas rajona Kastuļinas un Grāveru pagastiem.

Likumu toreizējā redakcijā nepieņēma. Arī krāslavieši savās pašvaldībās vēl nebija veikuši izpēti, nebija izstrādāti projekti.

1997. gadā un 1998. gada sākumā programmas izstrādes gaitā pagastā tika veikta iedzīvotāju anketēšana. Uz jautājumu, vai pagastam ir nepieciešamība apvienoties ar citiem pagastiem, ar «jā» atbildēja tikai 43,66 procenti aptaujāto. 52,54 procenti atbildēja «nē». Ņemot vērā pagasta iedzīvotāju viedokli, deputāti nolēma nesteigties ar izšķiroša lēmuma pieņemšanu.

Nevar noliegt arī citas domas un idejas par apvienošanu, piemēram, atjaunot Aglonas pagastu robežas, kādās tas atradās līdz 1940. gadam. Preiļu rajona attīstības programmā minēts, ka Aglonas pašvaldībai varētu pievienoties arī Rušonas un Aizkalnes pagasti. Taču šajā gadījumā, uzskata A.Beķis, novada teritorija būtu pārāk liela un grūti pārskatāma. Bez tam šī veidojuma vidū atrastos dabiska ūdensšķirtnie — Zolvas, Kastīres, Rušonas ezeri, kas traucētu iedzīvotājiem ērtu nokļūšanu uz novada centru.

56,9 procenti aptaujāto agloniešu uzskata, ka novada veidošanai ļoti svarīgi ir ārstniecības pakalpojumi. Uz divarpus tūkstošiem pagasta iedzīvotāju ir vajadzīgas vismaz divas ģimenes ārstu prakses. Pašlaik Aglonā strādā tikai viena ģimenes ārste Skaidrīte Valaine.

Kā otru svarīgāko pašvaldības uzdevumu 53,80 procenti iedzīvotāju uzskata sociālās palīdzības nodrošināšanu. Pagasts izmanto «Salenieku» pansionāta un Aglonas lauku slimnīcas pakalpojumus, bet tās ir rajona padomes pakļautībā esošas iestādes. Tāpēc saviem spēkiem pagasta padome kopš 1998. gada attīsta veco un vientuļo iedzīvotāju aprūpi mājās.

43,38 procenti aptaujāto agloniešu ir pārliecināti, ka pašvaldības teritorijā visvarīgākā ir ērta skolas pieejamība bēr-

● Aglonas pagasta padomes priekšsēdētājs Anton Beķis.

● Sociālā dienesta vadītāja Mārīte Mežiniece.

niem. Pagasta padome noslēgusi līgumu ar Jēkabpils autobusu parku, ka tiek apmaksātas skolēnu brīvbiļetes. Viens pagasta autobuss ik dienas ved uz skolu un mājās bērņus pa maršrutiem, kur nav piemērotu reisa autobusu vai tie iet neizdevīgā laikā. Šis pakalpojums, piemēram, pērn pagastam izmaksājis ap pieci tūkstoši latu. Taču no vairākām apdzīvotām vietām agloniešu bērņus uz skolu veda Rušonas pagasta autobuss. Sakarā ar to, ka no 1. janvāra kaimiņu pagasta padome šo pakalpojumu ir pārtraukusi, tika izveidots jauns maršruts, pa kuru ik dienas dodas otrs Aglonas pagasta padomes autobuss.

Saimnieciskajā dzīvē ne viss izdodas, kā cerēts

Pagājušā gada budžeta ieņēmumi un izdevumi bija 246 185 latu. Šogad tiek prognozēts lielāks iedzīvotāju ienākuma nodoklis, toties samazināta dotācija no pašvaldību finansu izlīdzināšanas fonda. Pašvaldībai, lai nodrošinātu visus pasākumus, kuri tiek uzskatīti par ļoti nepieciešamiem, pietrūkst apmēram 30 tūkstošu latu.

Jau pagājušajā gadā Aglonas pagasta padome nopietni ķērusies klāt Aglonas vidusskolas atjaunošanai. Pagastā izlēmumi vidusskolas atjaunošanu uzsākt pašu spēkiem. Nesen nodots ekspluatācijā piebūves trešais stāvs, tur ierīkotas datorklases. Jāveic katlu mājas un bioloģisko attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija.

Projekts izstrādāts jau 1993. gadā, pērn atbilstoši pastāvošajiem noteikumiem izdarītas projekta korekcijas. Mēģināsim iekļauties valsts vai pasaules finansētājās programmās, citas izejas nav, jautāts par izmaksām, kas paredzētas vairāk nekā 60 tūkstošu latu apmērā, stāsta A.Beķis. Patiesību sakot, tik lielam projektam minētā summa nav nekas īpašs.

Ar atkritumiem un dzīvokļu privatizāciju viss kārtībā

Aglonas pagasta padomes izpilddirektore Ināra Lukaševiča ir pārliecināta, ka galvenajos virzienos situācija pagastā ir skaidra. Ar Rēzeknes rajona Maltas pilsētas domes komunālo saimniecību noslēgts līgums, kas paredz iespēju Aglonā un Jaunaglonā savāktos atkritumus vest uz Maltas izgāztuvi. Pagasta

● Aglonas pagasta padomes izpilddirektore Ināra Lukaševiča.

šogad lielāka uzmanība tiks veltīta zemes īpašumu sakārtošanai.

Uz ziņojumu dēļa pie iecjas pagastmājas redzams saraksts, kur minēti komunālo maksājumu parādnieki. Izpilddirektore uzskata, ka parādnieku problēma, kas citās pašvaldībās esot ļoti saasināta, Aglonā tiek atrisināta mierīgā ceļā. Pat brīdinājumus nākoties sūtīt tikai pa retam. Visbiežāk parādnieki un pagasts vienojas. Pērn bijis gadījums, kad triju gadu laikā nesamaksātos divsimt latus ģimene samaksājusi pusgada laikā, bet tagad gatavojoties dzīvokli privatizēt.

Dzīvojamo māju apkurināšana sen jau decentralizēta. Kopīgi apkurina tikai vienu astoņpadsmit dzīvokļu māju un ciema bērnu dārzu. Pārējās mājās ierīkotas atsevišķas kurtuves, kuru darbināšanai malku gādā paši iedzīvotāji.

Vientuļie pensionāri nevēlas iet uz sociālajām iestādēm

Pagasta sociālā dienesta vadītāja Mārīte Mežiniece labāk par jebkuru deputātu zina, cik grūti klājas vecajiem un vientuļajiem pensionāriem. Viņa ir pārliecināta, ka šiem cilvēkiem nepalīdzēs ne «Salenieku» pansionāts, ne Aglonas lauku slimnīcas sociālās gultas. Viņi nevēlas iet uz sociālajām iestādēm.

Acīmredzot tāpēc divdesmit pieci vientuļie pensionāri uzrakstījuši pieteikumus sociālajai aprūpei mājās. Šo ideju aglonieši sāka izmantot 1998. gadā. Pērn ar sociālo aprūpi mājās nodarbojās štata darbiniece — Ligita Daukste, par kuru pensionāri teikuši tikai pateicības vārdus. Ik mēnesi Ligita palīdzējusi 7 vai 8 sirmgalvjiem.

Nodarbinātības valsts dienesta algoto pagaidu sabiedrisko darbu projektu konkursā atbalstīts Aglonas pagasta iesniegtais projekts «Aprūpe mājās». Šī projekta realizācija samazinās sociālo darbinieku slodzi un nodrošinās vientuļos pensionārus ar sociālo un veselības aprūpi. Viņi tiks uzraudzīti, saņems morālu atbalstu. Aprūpētāji veiks nepieciešamākos sadzīves darbus — izmazgās veļu, izdarīs dažādus maksājumus, sakops pagalmu, sagatavos malku ne tikai saviem aprūpējamajiem, bet arī citiem sevi apgādāt nespējīgajiem pensionāriem.

Tikai no malas liekas, ka uzdevums vienkāršs — sadali aprūpējamos sociālajiem darbiniekiem un viss. Bet kā tad ar psiholoģisko saderību?.. Ja kontakts atrists, pensionāri jūtas drošībā. Viņiem apkārt ierastā vide, tiek saņemta jaunākā informācija par pagastā notiekošo.

□□□

Tā tiek meklēts ceļš uz pastāvēšanu. Pagaidām aglonieši netaisās par varītēm kādu kaimiņu pagastu sev pievienot vai citam pievienoties. Taču netiek noliegts arī Aglonas novada izveidošanas variants. Kā notiks, rādīs laiks.

Stikla pūtēji divās paaudzēs

Ginta Kraukle

A/s «Līvānu stikls» ražojumi guvuši atzīstamu novērtējumu gan pašu mājās, gan arī plašajā pasaulē. Ne tikai tādēļ, ka izstrādājumi ir dzidri un kvalitatīvi, arī tālab, ka tie gatavoti ar rokām. Lai cik tālu savā atīstībā gājusi mūsdienu tehnoloģija, tomēr nav vēl izgudrots mehānisms, kas labāk par cilvēku spētu tikt galā ar šķidro stikla masu. Stikla fabrikā darbs rit nemitīgi — četrās maiņās visu diennakti, ik dienas. Pirms došanās uz darbu pie karstajām stikla kausējamojām krāsnīm ar «Novadnieku» sarunājās viens no labākajiem fabrikas stikla pūtējiem Māris Šarkovskis.

— Cik ilgi jau strādājat par stikla pūtēju, kādēļ izvēlējāties tieši šo arodu?

— Esmu līvānietis, dzimis 1977. gadā, mācījos Līvānu 1. vidusskolā. Stikla fabrikā strādāju kopš 1992. gada jau no 15 gadu vecuma. Pēc deviņās klases beigšanas. Interese par šo darbu man radās agrā bērnībā, jo gan tētis, gan mamma strādāja stikla fabrikā. Tēvs bija stikla pūtējs, viņš arī mani mācīja šajā arodā, jo speciālā skolā mācīties neesmu. A/s «Līvānu stikls» ir mana pirmā un vienīgā darba vieta. Tētis jau pensijā, taču mamma Lūcija arī tagad strādā. Mammas darba stāžs ir vairāk nekā divdesmit gadi. Tā sanācis, ka esam stiklinieki jau otrajā paaudzē, par pūtēju strādā arī brālis Pēteris. Abi esam vienā brigādē, var teikt, strādājam pāri. Viens taisa trauku, otrs tā saucamo peciņu jeb trauka kāju. Savukārt mamma rūpējas, lai izpūstie trauki tiktu aiznesti un ielikti krāsnī.

— Kādi bija jūsu pirmie darbi stiklā, ar ko bija jāsāk māceklim un kādus izstrādājumus gatavojat tagad?

— Mācekļa laiks ilgst sešus mēnešus, tad tiek apgūtas galvenās iemaņas, gatavoti vienkāršāki trauki. Sākumā mācekļiem parasti uztic izpūst glāzes, pēc tam tiek mēģināts jau kaut kas sarežģītāks. Paiet samērā ilgs laiks, kamēr iecerētais izdodas. Strādāt ar stiklu nemaz nav tik vienkārši, kā tas liekas no malas. Astoņu gadu laikā taisīt ir nācies visdažādākos stikla traukus. Atkarībā no pasūtījuma sortiments nepārtraukti mainās. Atņākot uz darbu parasti vēl nezina, ko nāksies taisīt. Sākot maiņu, pūtējiem tiek iedoti rasējumi, kuros norādīti trauku izmēri, sienu, dibentiņa biezums un citi mērijumi. Nav tā, ka nedēļām gatavojam viena veida traukus, tie mainās atkarībā no pasūtījuma. Interesanti ir strādāt ar jaunu trauku, kādu agrāk nav nācies taisīt. Dažreiz pat nespēj pierast, kad vietā nāk atkal citi. Pamatā mēs ar brāli taisām lielos stikla traukus — akvārijus, stikla kastes, cepumu traukus. Vienā maiņā parasti var izgatavot kādus 100 — 150 traukus.

— Kā mainījusies darba specifika, izstrādājumu sortiments šajos astoņos gados, kamēr strādājat fabrikā?

— Nesen tika uzstādīta jauna krāsns, pie kuras pašlaik arī strādāju. Stikla iz-

● Brāļi (no kreisās) Māris un Pēteris Šarkovski ir vieni no labākajiem stikla pūtējiem a/s «Līvānu stikls». — Viņiem padodas visi trauki, — tā saka maiņas mestare Valentīna Rudzīte.

● Māris Šarkovskis par stikla pūtēju strādā jau no 15 gadu vecuma. Foto: G.Kraukle

strādājums iznāk dzidrāks, kvalitatīvāks, taču pūtēju darbs no tā nomainās, strādājam tāpat kā agrāk. Jūtami mainījies ir vienīgi sortiments. Ja agrāk vairāk pūtām glāzes un mazos stikla traukus, tad tagad glāzes tikpat kā nepasūta.

Patlaban modē ir lieli, masīvi, stūraini trauki, tādus arī lielākoties pūšam. Visu maiņas laiku, kas ilgst astoņas stundas, jāstrādā, kājās stāvo. Ik pa divām stundām ir desmit minūšu atpūta, vēl arī laiks pusdienām. Darbs ir fiziski smags un nogurdinošs, īpaši tas jūtams vasaras karstumā, tad nelīdz pat ventilatori. Ir arī stikla pūtējas sievietes, viņas pūš mazos stikla izstrādājumus. Izpūstajiem traukiem jābūt labas kvalitātes, to kontrolē brāķētājs, nedrīkst būt gaisa pūslīšu, jābūt precīzam malu un dibena biezumam. Nav tā, ka visi izpūstie trauki ir derīgi, pūšam un skatāmiem, vai trauks ir vajadzīgajā biezumā. Pret gaisu skatoties, to var noteikt. Brāķētie trauki ir jāsadauza, tos atkārtoti pārkausē.

— Pastāstiet, lūdzu, kāds ir ceļš no šķidrās stikla masas līdz traukam?

— Šķidrā stikla masa lielajās krāsnīs tiek karšeta līdz pat 1500 grādu temperatūrai. Ja jāpūš lielāks trauks, piemēram, akvārijs, stikla temperatūrai jābūt mazliet zemākai, tad masa kļūst biežāka un ir vieglāk paņemama. Sākumā stikla masu uzņem un apripina uz kārts, kuras galā ir kirbele — neliela stikla bumbiņa. Kopā ar stikla pūtējiem strādā arī kirbelnieces, viņu uzdevums ir izpūst šo stikla bumbiņu. No kirbeles ir atkarīga stikla trauka kvalitāte, ja kirbele nav gluda, arī traukam nebūs vienāds biezums. Uz kirbeles tiek uzņemts tik liels stikla masas daudzums, kāds nepieciešams trauka veidošanai. Karstais stikls netiek ne svērts, ne mērīts, daudzumu uzņem, tā sakot, «uz acs». Tad stiklu apripina, atsalde un izpūš formā. Formas ir gatavotas no metāla un piemeklētas attiecīgi tam trauka veidam, kāds tajā dienā jāpūš. Tad ir darbs pārniekam, man tas ir brālis, viņš, piemēram, cepumu traukam pieliek

klāt tā saucamo peciņu. Izpūsto trauku stikla atnēsātāja aiznes un novieto krāsnī, kurā to apdedzina 600 grādu temperatūrā. Šajā krāsnī trauki tiek turēti četras stundas. Pēc tam notiek tālākā apstrāde. Tikko izpūstam traukam gals ir noslēgts, tādēļ pēc apdedzināšanas tam tiek nogriezta «cepurīte», griezuma malu slīpē, lai tā nebūtu asa. Tikai, kad nogriezta «cepurīte», var precīzi noteikt izpūstā trauka biezumu.

— Vai esat gatavojis traukus tikai dažos eksemplāros kādam īpašam gadījumam vai cilvēkam?

— Ir nācies pūst ļoti dažādus traukus. Esmu pūtījis «Gaujas kausu», atsevišķus pokālus, taču vienam konkrētam cilvēkam domātu izstrādājumu vēl neesmu veidojis. Nācies strādāt arī ar krāsaino stiklu. Process ir līdzīgs, tikai pēc uzņemšanas stiklu apviļā krāsainā pulverī un izpūš. Ir arī īpašs baltā stikla veids, kas ir necaurspīdīgs un balts kā piens.

— Jūs uzskata par vienu no labākajiem stikla pūtējiem, kas ir jūsu panākumu pamatā?

— Visam pamatā ir darbs un patika strādāt ar stiklu, jo pretējā gadījumā nekas neiznāks. Jābūt pacietībai, gribaspēkam, darbs ir fiziski smags, arī veselībai kaitīgs. Stikla pūšana nav tikai mehānisks darbs, jau saņemot rasējumu, aptuveni jāzina, kā pūst šo izstrādājumu. Daudz kas nāk ar pieredzi, tomēr pūtēja darbs ne visiem padodas. Ir cilvēki, kas neiztur un vienkārši aiziet. Domāju, ka katru arodu var iemācīties, tomēr kaut nedaudz vajadzīga arī apķēriba, jo ne visi mācekļi kļūst par labiem pūtējiem. Darbs nav vienveidīgs, pasūtījumi mainās un ir interesanti vērot, kā pārveidosies karstā stikla bumba tavās rokās.

□□□

Vecās paaudzes stikla pūtējus pamazām nomaina jaunie. Viņi nenoliedz to, ka darbs ir grūts un arī atalgojums neliels, tomēr izvēles iespējas nav pārāk lielas. To apliecina arī Māris, kuram jāpūš ne tikai par sevi vien, bet arī par ģimenīti — sievu Diānu, kura neklātienē studē ekonomiku, un trīsgadīgo meitiņu Lindu, kura mamma mācību laikā tiek uzticēta vectētiņa gādībai.

— Abi dēli man labi. Viņi ļoti cenšas, darbu nedara pa roku galam. Ja arī kaut kas neizdodas uzreiz, mēģinās un darīs, kamēr izdosies, — tā mamma Lūcija par Māri un Pēteri.

Rajona pašvaldībās

Pelēču pagastā

■ Pelēču pamatskolā notika vecāku kopsapulce ar plašu dienas kārtību. Vecāki noklausījās rajona bērnu un jauniešu centra direktores vietnieces Ilgas Peisenieces lekciju «Vecumposmu īpatnības bērnu audzināšanā». Pēc tam pedagogi vecākus iepazīstināja ar divu skolā veiktu aptauju rezultātiem. Ināra Štagere 5. un 9. klasē veica pētījumu «Bērnu noslogotība, pildot mājasdarbus». Divu nedēļu garumā skolēni pierakstīja, cik laika aizņem mājasdarbu pildīšana, atsevišķi izdalot rakstiskos un mutvārdu mājasdarbus. Izrādījās, ka, piemēram, rakstisko mājasdarbu pildīšanā piektklasnieki iekļaujas normā paredzētajās četrās stundās nedēļā. 9. klašu skolēnu atbildes rādīja, ka atsevišķās dienās mājasdarbu pildīšanā ir pārslodze. Rezultāti pārrunāti ar skolotājiem, izdarīti secinājumi. Otro pētījumu «Skolēnu attieksme pret mācību priekšmetiem» gatavoja skolas direktore Anita Karčevska. Šajā aptaujā atklājies, ka bērniem ir slikts kontakts ar vecākiem, ka lielākoties viņiem vieni pašiem nākas tikt galā ar savām problēmām.

Kopsapulcē piedalījās arī Pelēču pagasta padomes priekšsēdētājs Jānis Podskočijs. Izmantojot izdevību satikties ar tik daudziem pagasta iedzīvotājiem, Jānis Podskočijs informēja par padomes pieņemtajiem lēmumiem, pastāstīja par šī gada budžetu, aicināja izteikt viedokļus par pagasta apvienošanu. Savukārt jaunnodibinātais sieviešu klubs iepazīstināja ar savu tālāko darbību.

Pelēču pamatskolas vecāku kopsapulcē ievēlēja skolas padome. Skolas dzīvībai svarīgus jautājumus risināt palīdzēs padome, kuras sastāvā no vecāku vidū darbosies Lidija Brice, Maija Brice, Līvija Blūma, Ārija Čipāne, no pašvaldības — Elita Rebaine, no skolotājiem — Ināra Štagere, Ilmārs Karčevskis, bet skolēnus pārstāvēs skolēnu pašpārvaldes prezidente Zinta Kursīte. Par skolas padomes priekšsēdētāju ievēlēja Ārija Čipāne.

Saunas pagastā

■ Saunas pagasta padomes deputāti apsprieda jautājumu par jaunas kapličas būvēšanu Skuteļu kapsētā. Pašreizējā kapliča vecuma dēļ jau ir nelietoājama. Tiek gatavota jaunās celtnes tāme. Pagasta padome uzskata, ka pašu būvi varētu atļauties par budžeta līdzekļiem, bet iekšējam iekārtojuma jāpaliek iedzīvotāju ziņā. Visās pārējās pagasta kapsētās kapličas ir lietošanas kārtībā.

L.Rancāne

Rudzātu pagastā

■ Par Latvijas Bērnu fonda piešķirtajiem līdzekļiem marta sākumā Rudzātu speciālajā internātskolā tiks uzsākts internāta telpu remonts. Kā pastāstīja skolas direktore Gunta Jaudzema, jau pagājušā gada rudenī Bērnu fonda pārstāvji apsekoja esošās internāta telpas un atzina, ka tās nepieciešams paplašināt, šim nolūkam izmantojot skolai piederošo ēku. Internāts tiks izvietots līdzās skolai esošā divstāvu ēkā, katrā stāvā tiks iekārtota neliela virtuve, kur audzēkņi brokastis un vakariņas varēs gatavot arī paši, tiks izremontētas un iekārtotas dzīvojamās istabiņas, izveidotas dušas telpas un tualetes. Paredzēts, ka vienā istabiņā dzīvos ne vairāk kā 2-3 internāta audzēkņi. Pašlaik vienā istabiņā mitinās pat līdz 13 bērniem. Internāta iekārtošanai Bērnu fonds atvēlējis 25 000 latu, tiks izmantoti arī 10 procenti no Bībeles biedrības labdarības akcijā saziēdotās naudas. Paredzēts, ka remonts varētu tik uzsākt jau martā.

G.Kraukle

Uzmanību: telefons!

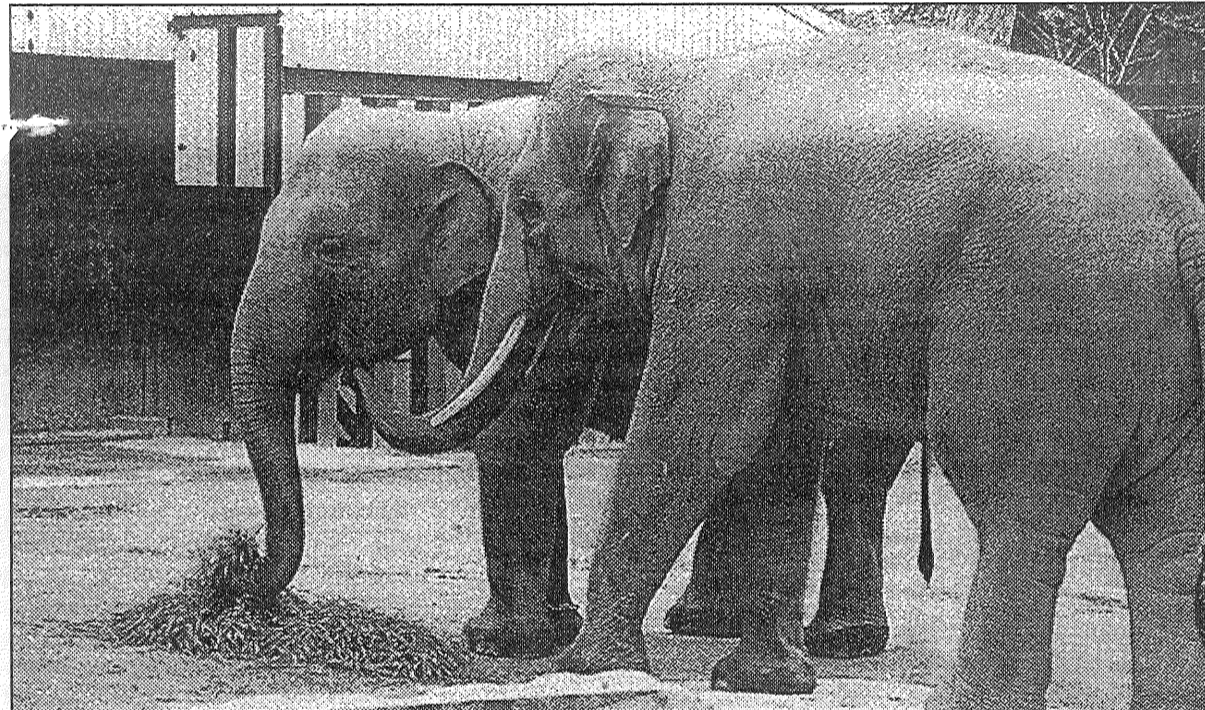
Pēdējā laikā arvien biežāk par maksu ir ne tikai telefona sarunas, bet arī pakalpojumi, ko mums piedāvā pa telefonu. Un nereti cilvēki, kas radījuši telefonisko piedāvājumu biznesu, ne vienmēr piedāvā kvalitatīvu un labu servisu. Taču bieži gadās arī tā, ka klients nokļūst absurdā situācijā nezinašanas dēļ.

Maksas «sekss pa telefonu» Latvijā parādījās agrāk nekā citi telefona servisa veidi. Atcerieties sirdi plošošos gadījumus, kad mazbērni atnāca pie vecvecākiem, zvanija uz «seksu pa telefonu», un pēc tam mīlošie vecvecāki ķērās pie sirdsdrāpēm, mēneša beigās ieraugot telefona rēķinu ar divām nullēm. Tas, ka mazbērns pēc tam nostrōstēja, neko nelīdzēja. Tīrgus likumi ir nežēlīgi: vai nu maksā, vai arī neizmanto pakalpojumu. Firma, kas pērk no «Lattelekom» maksas numuru, neno darbojas ar labdarību. Šī firma grib saņemt peļņu, atgūt izdevumus, tā dod darbu daudziem cilvēkiem, un šim darbam jāatmaksājas. Pēc kāda laika parādījās arī citi maksas telefoni: **uzziņas**, **«spēju»**, **«bērnu»**... Uzziņu telefoni ilgu laiku bija bezmaksas prieks: daudzas firmas piemaksā, lai tieši šīs firmas telefonu klienti varētu atrast pēc iespējas ātrāk. Tā arī ir savdabīga reklāma. Taču tīrgus apstākļos arvien mazāk uzzīņu telefonu var atļauties šādu bezmaksas grezību.

Tātad, ja vajadzīga uzzīņa, pievērsiet uzmanību telefona numura pirmajiem cipariem. Ja tie ir 900, no jums katrā ziņā iekasēs naudu. Taču arī citi numuri nu jau ir iekļāvušies maksas sistēmā. Tāpēc, pirms uzgriežat numuru, ņemiet vērā: saskaņā ar likumu zem katra maksas numura jābūt cenrādī. Sarp citu, pazīstamais «Lattelekom» uzzīņu numurs **118** arī ir maksas pakalpojums. Turklāt ne vienmēr jūs savieno uzreiz. Bieži vien mehāniskā balss laipni lūdz mazliet uzgaidīt. Un šī gaidīšana ir uz jūsu rēķina. «Lattelekom» bezmaksas numurs **8008008** bieži mēdz būt aizņemts, turklāt jūs atkal lūdz uzgaidīt (minūtes taču rīt, un jūs tik un tā maksājat šim pašam monopolistam pēc «parastā» tarifa!), bet pēc tam jums tikpat laipni iesaka piezvanīt... uz to pašu 118, jo, lūk, bez maksas šādas uzzīņas nesniedzot...

Ļoti interesanta situācija ir ar «spēju» telefoniem. Rīgas FM komercstacijas ilgu laiku pieradināja klausītājus pie tā, ka cilvēks var piezvanīt bez maksas (ja sazvanīs) un kaut ko laimēt. Taču ar laiku arī šie kļuvuši par maksas pakalpojumu, un klausītāji iekuļas ķibelēs. Šeit iesakām visiem ievērot principu: vispirms uzzīni noteikumus un tikai tad spēlēt. Vispār piedāvāto pakalpojumu klāsts ir visai plašs. Jūs varat paklausīties jaunākās anekdotes, kontaktēties ar iepazīšanās klubu, piezvanīt uz atradumu galdū, iesniegt reklāmu vai uzklaustīt reklāmas sludinājumu, saņemt kredītu, uz laiku sagādāt sev personisko sekretāru un pat saņemt juridisko konsultāciju... Daļa no šiem pakalpojumiem ir par maksu. Maksa par otru daļu parasti ir kā neliels uzrēķins pie to pakalpojumu cenas, kurus jums sniedz «telefons». Tas ir objektīvi: ja klients uz vairākām dienām var atļauties pasūtīt sekretāri ar faksu un elektronisko pastu, tātad papildu izdotajiem pāris latiem nav nekādas nozīmes. Un tomēr — vai var uzticēties šādai reklāmai par telefonpakalpojumiem? Jā. Tikai ar noteikumu — vispirms pārbaudiet, tad zvaniet.

Zuzītei klājas labi

Latvijā nebūs daudz tādu cilvēku, kuriem neko neizteiks vārds «zilonīte Zuzīte». Zuzīte piedzima 1990. gadā Rīgas Zooloģiskajā dārzā, taču viņas laimīgo bērnību aptumšoja māmiņas zaudējums. Tomēr Zuzīte auga visu mīlēta un aprūpēta līdz brīdim, kad saskaņā ar līguma noteikumiem mazulīte bija jāatdod Maskavas zoodārzam. Tika uzskāta ziedošanu vākšana un, pateicoties negaidīti lielajai atsaucībai, Zuzīte tika izpirkta un varēja palikt Latvijā. Šī gada aprīlī Zuzīte svinēs savu 10. dzimšanas dienu. Kā apgalvo Rīgas Zooloģiskā dārza speciālisti, Zuzīte uz Japānu devās pusaudzes gados, taču tagad viņa jau uzskatāma par īstu jaunkundzi.

Zuzīte nav tikai Japānas zoodārzam uzdevināta zilonīte, Kobes iedzīvotājiem Zuzīte saistās ar palīdzību, kas tika sniegta pēc zemes trīces. Tas bija laiks, kad Rīgas zoodārzā ar ziloniem radās nopietnas problēmas. Zuzīte dzīvoja vienā mājā ar savu tēvu Radžu, un doma par jaunu zilonmāju bija tikai sapnis, bet esošajā mājā vietas nepietika pat trijiem ziloniem, kur nu vēl četriem. Radža ir Rīgas Zooloģiskā dārza lep-

nums, lielākais Indijas zilonis Eiropas zoodārzos, taču izšķirties par Zuzītes atdošanu nebūt nebijis viegli. Tajā laikā no Kobes zoodārza tika saņemta vēstule, kurā japāņu kolēģi piedāvāja pieņemt Zuzīti, lai tā kļūtu par draudzeni viņu zilonpuikam Maksam. Ziloni Kobes zoodārzā ir labi kopti, dzīvo tīrā un ērtā mājā, viņiem ir pietiekami plašs pastaigu laukums, ziloni ir mierīgi, laipni un dzīvespriecīgi. Makss pret Zuzīti izturas gādīgi un ar mīlestību, kas jāuzskata par patiesu veiksmi, jo veidot zilonu ģimenes mēdz būt visi sarežģīti. Zuzītes un Maksa jaukā, sirsnīgās attiecības liecinot par sagaidāmu laimīgu ģimenes dzīvi, taču pēcnācējus gaidīt vēl esot mazliet pāragri. Patlabas Zuzītes draugam Maksam ir astoņi gadi, bet zilonpuiši ģimenes rūpes gatavi uzņemties apmēram 10 gadu vecumā. Ilggadīgs zilonu kopējs Gunārs Šauers ir pārliecināts, Zuzīte noteikti atceras latviešu valodu, taču gudrā zilonīte ir apgūvusi arī japāņu valodu, viņa izpilda dažādas komandas — apsēžas, paceļ kāju. Tas viņai ticis iemācīts ar pacietību un mīlestību.

Arī japāņi parādā nav palikuši, viņi

Rīgas Zooloģiskajam dārzam uzdevinājuši Katas lemurus, Japānas makakus, Japānas dzērves un ibisus. Arī turpmāk ir plānota abu zvērudāru sadarbība, vairāk gan informācijas jomā, jo dzīvnieku pārvešana no Japānas uz Latviju un otrādi ir ļoti dārga. Piemēram, dzīvnieka atvešana no kādas Eiropas valsts uz Latviju izmaksā ap 100 dolāriem, bet, vedot no Japānas, tas var izmaksāt līdz pat 5000 dolāru. Lemuri un makaki Rīgas Zooloģiskajā dārzā jau tagad dzīvo ekskluzīvos mājokļos, bet dzīvju māja vēl tikai top. Nav pamesta novārtā arī doma par jaunas zilonu mājas celtniecību, tai pat nolūkota vieta zoodārza teritorijā, Ķīšezera krastā, taču tās celtniecībai nepieciešams ap pusmiljons latu. Zoodārza speciālisti domā par pietiekami plašu būvi, kur mitināsies nīlzirgi, degunradži un, protams, ziloni, lai nākotnē visu iemīļotajiem zilonbērniem, kad tādi atkal Rīgā piedzims, būtu pietiekami daudz vietas un visas iespējas izvēlēties — palikt dzimtenē vai tomēr ne.

Pēc preses materiāliem sagatavoja Ginta Kraukle

POLICIJAS ZIŅAS (24. — 30. Janvāris)

■ 24. janvārī Ainārs C. vadīja automašīnu Volvo F12 un, pārkāpjot preču pavadzīmju noformēšanas prasības, pa ceļu Rīga — Daugavpils Jersikas pagasta teritorijā veda kokmateriālus. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 24. janvārī Līvānos, Rīgas ielā 204 izcēlās ugunsgrēks. Nodega saimniecības ēka 40 kvadrātmetru platībā, tā piederēja Līvānu pilsētas dzīvokļu un komunālās saimniecības uzņēmumam. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

■ 24. janvārī Francis R., vadot automašīnu Audi 80, ceļā Rīga — Daugavpils 171. kilometrā, notrieca cilvēku, kurš notikuma vietā mira. Negadījuma apstākļi tiek noskaidroti.

■ 25. janvārī Eduards P. alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu Aglonā, Lāčplēša ielā 20. Izteikts oficiāls brīdinājums.

■ 25. janvārī automašīnas Mercedes Benz 709D vadītājs Ainis M. bija alkohola reibumā un ceļā Preiļi — Krāce 3. kilometrā transportlīdzeklis nobrauca no ceļa un apgāzās. Bojāta automašīna, cietušo nav. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 25. janvārī Simeons P., kurš stiprā alkohola reibumā bija nogādāts Preiļu slimnīcā, uzņemšanas nodaļas telpās uzvedās huligāniski un lamājās necenzētiem vārdiem. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 26. janvārī Rožupē, Upes ielā 9 aizdegās māja, kura pieder Jurim V. Ugunsnelaimes apstākļi tiek noskaidroti.

■ 26. janvārī saņemts iesniegums par to, ka Pēteris E. no Galēnu pagasta Maltas Trūpiem, dzīvo ar nederīgu pasi. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 26. janvārī nepilngadīgie Jānis U. un Jānis S. no Vārkavas pagasta, Zintis S. un Māris S. no Upmalas pagasta izdarīja huligāniskas darbības Vārkavas vidusskolā. Sastādīti administratīvie protokoli.

■ 27. janvārī Bronislava L. zemnieku saimniecības «Juri» veikalā Rušonas pagasta Lubānos pārdeva preces, kurām beidzies derīguma termiņš. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 27. janvārī Ludmila I. SIA TU «Lauki» veikalā Pelēču pagasta Ārdavā pārdeva alkoholiskos dzērienus amatpersonai, kura bija formas tērpā. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 27. janvārī Vera Š. SIA «Linatas» veikalā Pelēču pagasta Ārdavā tirgoja preces, kurām beidzies realizācijas termiņš. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 27. janvārī uzlauzts SIA «Pie Miko-97» veikals «Nereta», kas atrodas Turkos. Pazuduši dažādi pārtikas produkti, alkoholiskie dzērieni un citas preces. Ierosināta krimināllieta.

■ 27. janvārī Līvānos, Rīgas ielā 24 individuālajā uzņēmumā «Videonoma» konstatēts, ka tiek iznomātas kasetes ar pirātierakstiem. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

■ 28. janvārī Mudīte A. Preiļos, 1. Maija ielā 5 traucēja naktsmieru. Izteikts oficiāls brīdinājums.

■ 28. janvārī veikalā «Pie tilta», kas atrodas Līvānos, Rīgas ielā 6, pārdeva preces, kurām beidzies realizācijas termiņš. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 28. janvārī Līvānos, Celtniecības ielā 2 bijušajā krāsošanas cehā, kas pieder SIA «Līvānu mājas un logi», aizdegās vecā krāsa. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

■ 29. janvārī Trifans M. izdarīja huligāniskas darbības Rožupes pagastā. Izteikts oficiāls brīdinājums.

■ 29. janvārī Jekaterina G. izdarīja huligāniskas darbības Rožupes pagastā. Izteikts oficiāls brīdinājums.

■ 29. janvārī Aleksandrs M. alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu Līvānos, Vecticībnieku ielā 8. Izteikts oficiāls brīdinājums.

■ 29. janvārī Polijas iedzīvotājs Irži M., vadot automašīnu Renault R608A, ceļā Rēzekne — Daugavpils 42. kilometrā netika galā ar transportlīdzekļa vadību un nobrauca no ceļa. Bojāta automašīna, cietušo nav. Sastādīts administratīvais protokols.

■ 30. janvārī Nikolajs H. Preiļos, Rancāna ielā 8 sarīkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Tikās pašpārvalžu līderi

● Rajona skolu pašpārvalžu līderu tikšanās. Foto: J.Silickis

Līvija Rancāne

Uz otro semināru šajā mācību gadā rajona bērnu un jauniešu centrā bija ieradusies skolu pašpārvalžu līderi. Skolās attīstās demokrātiskas darba formas, un šogad skolēnu pašpārvaldes darbojas gandrīz vai visās mācību iestādēs. Pašpārvalžu līderi ik gadu trīs reizes sapulcējas uz mācību nodarbībām. Šajā seminārā darba kārtībā pirmais jautājums bija par rajona skolēnu domes un bērnu un jauniešu centra direktora vietnieces Il-

gas Peisenieces kopīgi sagatavoto rokasgrāmatu skolēnu pašpārvaldēm. Notika pārrunas, kā to izmantot un arī par iespējām papildināt.

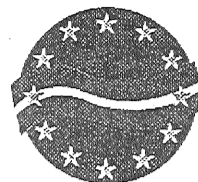
Bērnu un jauniešu centra direktore Aija Caune stāstīja par jauniešu politisko izglītību Vācijā. Pēc tam darbs turpinājās grupās. Izspēlēja lietišķā spēle «Diplomāti». Jauniešiem vajadzēja pēc svarīguma sarindot tās lietas, kas pašiem šķiet aktuālas. Divas grupas uzskatīja, ka jauniešu dzīvē vislielākā problēma ir atkarība no kaitīgām vielām — alkohola, ni-

kotīna, narkotikām, bet viena grupa par visuztraucošāko parādību uzskata zemu pašnovērtējumu.

Seminārā Preiļu Valsts ģimnāzijas audzēkne Anna Briška stāstīja par kluba «Mājas» aktivitātēm. Tā ir organizācija, kas veic izglītojošo darbu par Eiropas Savienību.

Nākošais seminārs skolu pašpārvalžu līderiem paredzēts aprīlī un iecerēts kā izbraukums uz Līvānu skolām, lai iepazītos ar to pašpārvalžu darbošanos uz vietas.

Eiropas kustība Latvijā rīko konkursu vidusskolām par Eiropas Savienību un Eiropas Padomi

Eiropas kustība Latvijā no šī gada marta līdz maijam rīko konkursu vidusskolēniem «Atklāj Eiropu!».

Konkursā aicina piedalīties vidusskolēnu komandas no visām Latvijas skolām. Konkurss būs trijās kārtās, aptverot visus Latvijas novadus. Spēles notiks Liepājā, Valmierā, Jelgavā un Daugavpilī, savukārt finālspele notiks maijā Rīgā Eiropas nedēļas ietvaros. Galvenā balva būs ceļojums visai komandai uz kādu no Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Konkursa mērķis ir veicināt vidusskolēnu aktīvu pašizglītošanos par Eiropas Savienību, tās dalībvalstīm, Eiropas Padomi un Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā.

Konkursu atbalsta Nīderlandes karalistes vēstniecība, Itālijas vēstniecība, Rīgas pilsētas skolu valde, SIA «Budget Latvia».

Sīkāka informācija pie Ineses Bērs, konkursa «Atklāj Eiropu!» projekta direktores. Tālr. 7325586, mob. tel.9559562.

Projekta «Atkarībai — nē!» noslēgums

Salas pamatskolā notika pasākums, kas bija veltīts projekta «Atkarībai — nē!» noslēgumam. Tajā piedalījās Aglonas vidusskolas, Preiļu 1. un Salas pamatskolas skolēni. Ciemos bija ieradusies arī Priekšu pamatskolas 9. klases skolēni. Pirms došanās uz Salas pamatskolu skolēni Preiļos kinoteātrī «Ezerzeme» noskatījās filmu «Adatā». Tas bija stāsts par narkomāniju un tās izraisītajām problēmām.

Salas pamatskolā ciemiņus vispirms nobaidīja uz durvīm esošais uzraksts «Gripas karantīna». Lai iekļūtu iekšā, visiem vajadzēja saņemt caurlaides, kuras izsniedza par atbildēm uz dažādiem jautājumiem. Tos uzdeva gripas apkarošanas vienības vadītāja skolotāja Renāte Lozda. Bet žēlsirdīgā māsiņa Valentīna Madelāne visus cienāja ar karstu tēju.

Kad ciemiņi bija iepazīlušies, sākās konkurss. Tā teorētiskajā daļā bija jāat-

bild uz dažādiem jautājumiem par atkarības tēmu. Praktiskajā daļā tika rādītas avīzes, televīzijas reklāmas. Žūrija nosprida, ka uzvarējus... draudzība. Preiļu 1. pamatskolas komanda saņēma nosaukumu — vispārliciecināšā, Aglonas vidusskolas — visharmoniskākā, Salas — visatjautīgākā.

Sarīkojuma saimnieki bija sagatavojuši dažādus priekšnesumus. Bija ieradies arī nepilngadīgo lietu inspektors Jānis Pauniņš, kurš paslavēja skolēnus par ak-

tīvu darbošanos. Pēc tam sekoja diskotēka, bet pirms došanās mājup visi varēja nofotografēties, jo bija ieradies fotogrāfs — citplanētietis.

Šis sarīkojums parādīja, ka jautrībai nav vajadzīgs alkohols, cigaretes un narkotikas. Vajag likt lietā savu izdomu, idejas, tad varēsim pateikt: «Atkarībai — nē!».

**M. Čingule,
Salas pamatskolas 9. klases skolniece**

Sporta ziņas

Ar iegūtu vienu pirmo, divām trešajām un vienu piekto vietu no Latvijas sporta biedrības «Vārpa» jaunatnes meistarsacīkstēm galda tenisā, kas notika Iecavā, pārbrauca Preiļu sportisti. Sacensībās piedalījās 87 dalībnieki no Cēsīm, Valkas, Smiltenes, Iecavas un citām pilsētām. Spēles notika četrās vecuma grupās. Uz sacensībām no Preiļiem devās Oļegs Burjakovs,

Ervīns Žikars, Vladislavs Agurjanovs, Irina Ivanova.

Vecuma grupā, kurā sacentās 1985./86. gadā dzimuši zēni, 15 dalībnieku konkurencē trešo vietu ar sešām uzvarām un diviem zaudējumiem ieguva Oļegs Burjakovs. Tādā pat konkurencē 1987./89. gada vecuma grupā par uzvarētāju kļuva Ervīns Žikars (astonas uzvaras bez zaudējumiem), bet Vladislavs Agurjanovs izcīnīja trešo vietu (sešas

uzvaras, divi zaudējumi).

Šajā vecuma grupā 13 meiteņu sacensībā Irina Ivanova ar četrām uzvarām un tikpat zaudējumiem ieguva piekto vietu.

Dubultspēlēs (attiecīgi pa vecuma grupām) Ervīns Žikars un Vladislavs Agurjanovs ieguva pirmo vietu, pāris, kurā spēlēja Irina Ivanova ar kādu Skaistkalnes meiteni — otro vietu. Jauktajā dubultspēlē Ervīnam un Irinai — trešā, bet Vladislavam ar Bauskas rajona meiteni — ceturta vieta.

Dienvidaustrumlatvijas basketbola līgas turnīra kārtējā spēlē sacentās Preiļu un Krāslavas komandas. Ar rezultātu 93:70 uzvarēja preilieši. Sacensības notika Preiļu 1. pamatskolas sporta zālē.

Preiļu komanda spēlēja reizi divās nedēļās. Viena spēle notiek izbraukumā, otra — savās mājās.

Preiļu pilsētas čempionātā minifutbolā situācija ar gūtajiem vārtiem un punktiem pašlaik ir šāda:

«G.P.A.»	83 — 21	18
SCO	43 — 20	13
«Parks»	43 — 21	13
2. vidusskola	41 — 42	12
Policija	35 — 43	6
«Šaitani»	37 — 61	6
«Cerība»	20 — 52	3
Siera rūpnīca	18 — 64	0

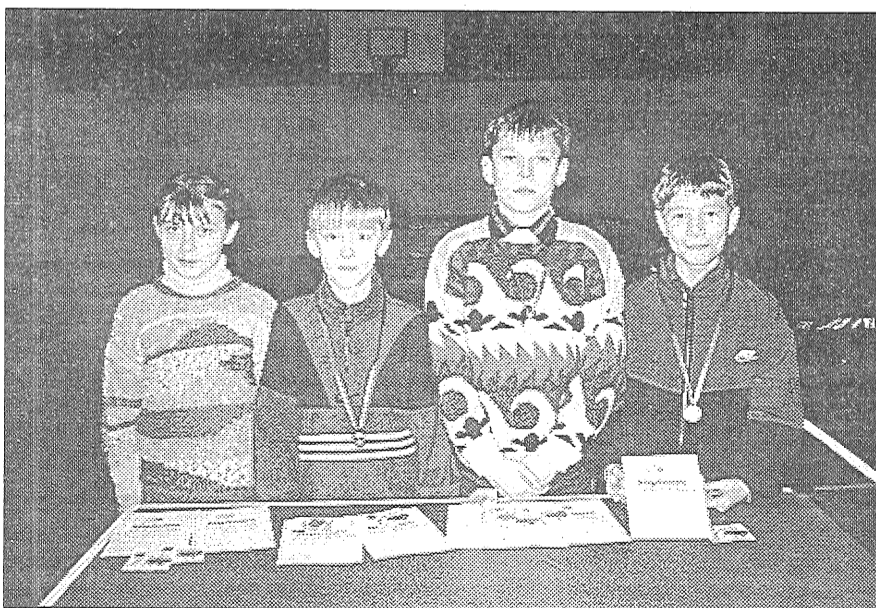
Uz Franciju brauks Rīgas («Skonto») futbolisti. Diemžēl arī šogad, izcīnot ceļazīmi braucienam uz futbola turnīru Francijā, veiksmē nebija preiliešu pusē. Par ceļazīmi cīnījās piecas komandas. Preilieši zaudēja Rēzeknes futbolistiem (2:5), Daugavpils (4:1), «Skonto» (2:5), bet uzvarēja Jēkabpils komandu (11:00). Spēlē par pirmo vietu rezultāts starp Rēzekni un «Skonto» bija 2:7, bet par trešo un ceturto vietu sacentās Daugavpils un Preiļi. Iznākums 5:3.

L.Rancāne

Līvānu novada ziemas čempionātā futbolā aizvadītas jau četras kārtas. Pašreizējie rezultāti: Rožupe — Policija 2:6, Vindex — Namejs 5:9, Ģimnāzija — Juniori 5:3, 2. vidusskola — Livengoft 4:5, Juniori — 2. vidusskola 6:8, Namejs — Ģimnāzija 12:2, Rožupe — Vindex 6:13, Policija — Livengoft 5:13. Līderu trijnieks ir šāds: Namejs, Vindex, Livengoft. Rezultatīvākie spēlētāji: Aleksandrs Rukša (14 vārti), Andris Vaikulis (14), Ivars Caunītis (10), Imants Ručevskis (10 vārti).

Līvānos ar ugunsdzēsēju un komunālās saimniecības darbinieku kopīgām pūlēm uzlieti divi slidlaukumi sporta kompleksā Lāčplēša ielā 28.

**M.Vilcāne,
Līvānu novada domes sporta un masu pasākumu organizatore**

● Preiļu tenisisti Irina Ivanova, Vladislavs Agurjanovs, Ervīns Žikars un Oļegs Burjakovs ar LSB «Vārpa» jaunatnes čempionāta medaļām Iecavā. Foto: A.Isajevs

Šodien vārdadienu svīn — Aida, Vida, Ida. 4. februārī — Daila, Veronika.

Vai atbalstāt ideju par mācību gada pagarināšanu vasarā?

Ingrida Freiberga, bezdarbniece Preiļos:

— Es uzskatu, ka tas nav labi. Ja mācības vajag atslēgt, tad labāk būtu, ja bērni ietu uz skolu sestdienās. Maija beigās un jūnija sākumā bērni ir jau noguruši. Mans dēls mācās 1. klasē, bet meita uz skolu ies šoruden.

Lana Sadovska, Līvānu 2. vidusskolas direktora vietniece ārpusklases darbā:

— Uzskatu, ka bērni pārmērīgi nogurs. Jau maijā bērniem pasliktinās uztvere un koncentrēšanās spējas. Ir jāmeklē cits veids, kā atvieglot bērnu pārmērīgo noslogotību.

Anastasija Pastare, sētniece:

— Domāju, ka skolas gads nav jāpagarina. Mana meita mācās 3. klasē, un vienmēr gaida, kaut ātrāk pienāktu brīvlaiks. Viņa vēl iet uz zīmēšanas pulciņu, uz volejbola treniņu. Mājās pārrodas tikai pulksten sešos. Divus rītus nedēļā stundas sākas jau pulksten astoņos rītā.

Juris Leicis, Sīļukalna pagasta padomes priekšsēdētājs:

— Neteiktu, ka bērniem tā būs labāk. Spriežot pēc saviem bērniem, kuri mācās 5. un 7. klasē, jau maijā skolēni jūtas no mācībām noguruši. Varbūt ar laiku tas arī ieiets, bet pēkšņa mācību gada pagarināšana būs ļoti smaga. Laucinieki bez tam rēķinās ar to, ka jūnijā bērni var palīdzēt lauku darbos.

Aivars Čingulis, bezdarbnieks Pienīņos:

— Mācību gada pagarināšanu vērtēju negatīvi. Man ir divi bērni, kas iet skolā. Viņiem jau tāpat diena ir liela slodze. Vakaros vēl pa divām stundām gatavo mājasdarbus. Pavasarī bērni jūtas noguruši. Domāju, ka skolā daļa mācību priekšmetu vai stundu ir vienkārši lieki.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Sludinājumi

Reklāma

Līdzjūtība

STORAENSO

**SIA «Stora Enso Mežs»
iepērk svaigi zāgētu papīrmalku:**

Sortimenta nosaukums	Garums, m	Diametrs, cm	Cena, USD/m ³	Koeficients
Bērza papīrmalka	3,05	7-50	15	0,47
Skujkoku papīrmalka	3,05	7-50	15	0,52

Piegādes vieta: Aglonas stacija, Krasta 8, Rušonas pag.
Piegādes iepriekš saskaņot: tālr. 5365130.
Samaksa Ls pēc Latvijas Bankas noteiktā kursa.

Preiļu pilsētas dome atsauc 29. janvāra numurā publicēto sludinājumu par Preiļu rajona tiesas piesēdētāju zvēresta nodošanu. 4. februārī zvērestu nodos Latgales apgabaltiesas piesēdētāji no Preiļu rajona.

PRECIZĒJUMS

Daugavpils GUS Preiļu sašķidrinātās gāzes iecirknis atvairina abonentiem par neprecīzo informāciju avīzē šī gada 11. janvārī. Paskaidrojām: abonentiem, kuri gāzi saņem no a/s «Latvijas gāze» pazemes grupu iekārtām un kuriem dzīvokļos ir gāzes skaitītāji, — 2000. gada 20. janvāris bija pēdējais termiņš, kad jānorēķinās par līdz 1999. gada 31. decembrim patērēto gāzi pēc vecā tarifa. Par izlieto to gāzi no 2000. gada 1. janvāra ir jāmaksā pēc jaunā tarifa, tas ir 1 m³ — Ls 0,856 (ieskaitīts 18% PVN).
Daugavpils GUS administrācija

Iepērk visa veida lopus. Samaksa par 1 kg gaļas: augstākā nobarojuma bulļi Ls 0,85; augstākā nobarojuma govīs Ls 0,60, piena telji Ls 0,95; teles Ls 0,65, bekoni Ls 1,05, cūkas Ls 1; aitas Ls 1, zirgi Ls 0,40.
Tālr. 58626, 9410811, 9626907, 75300.

A/s «Preiļu siers» 1 kg piena iepirkuma cena no 2000. gada 1. februāra (Ls):

augstākā šķira	0,090,
pirmā šķira	0,075,
otrā šķira	0,060,
bezšķiras	0,020.

Piemaksa standartam atbilstošam pienam:

par tauku saturu virs bāzes 3,5%	0,0005,
par olbaltumvielām virs bāzes 3,0%	0,001.

Iepērk jaunlopus, cūkgaļus.

Tālr. 24147, 21956.

Firma (lic. nr. 28-302) Aglonas stac. (bijušās «Lauktechnikas» teritorijā) iepērk visu veidu MELNO METĀLU.

Cenas augstas, samaksa tūlītēja. Ir transports.

Mob. tel. 9434818, 23872.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona padome

◆ 3. februārī pulksten 10.00 Latvijas skolu jaunatnes VIII dziesmu un deju svētku rajona rīcības komitejas sēde. Pulksten 13.00 tikšanās ar satiksmes ministru Anatoliju Gorbunovu. Pulksten 13.00 piedalīšanās Naturalizācijas pārvaldes Rēzeknes reģionālās nodaļas piecu gadu jubilejā Rēzeknes domē.

◆ 4. februārī pulksten 10.00 Latgales apgabaltiesas piesēdētāju zvēresta nodošana Preiļu bērnu mūzikas skolā. Pulksten 10.00 Preiļu slimnīcas zālē rajona uzņēmēju tikšanās ar Latgales reģionālās Attīstības aģentūras izpilddirektori Ingu Goldbergu.

◆ 9. februārī pulksten 10.00 rajona padomes sēde. Pulksten 10.00 Podu dienas orgkomitejas sanākums.

Rajona izglītības pārvalde

◆ 3. februārī olimpiāde ģeogrāfijā «Ziemeļeiropa» 10.-12. klasēm Preiļu 1. pamatskolā.

◆ 4. februārī olimpiāde matemātikā 9.-12. klasēm Preiļu 1. pamatskolā.

◆ 8. februārī olimpiāde biznesa ekonomikas pamatos 10.-12. klasēm Preiļu 1. pamatskolā. Reģiona skatuves runas konkurss «Zvirbulis 2000» Daugavpilī.

◆ 9. februārī vēstures skolotāju seminārs Preiļu 1. pamatskolā.

Rajona bērnu un jauniešu centrs

◆ 10. februārī konkurss vecāko klašu skolēniem «Erudīts» (pusfināls pamatskolu grupā).

Rajona sporta klubs «Cerība»

◆ 4. februārī Latvijas skolēnu sporta spēles, galda teniss Rīgā.

◆ 5., 6. februārī LJFL ziemas sacensības futbolā. LJBL: Liepāja, Saldus — Līvāni.

◆ 6. februārī Preiļu čempionāts minifutbolā.

◆ 8. februārī skolu sports, novada sacensības tautas bumbā Balvos.

◆ 9. februārī skolu sports, novada sacensības «Oranža bumba» Krāslavā. DAL basketbola līgas sacensības, Preiļi — Špoģi Preiļu 1. pamatskolā.

Kinoteātris «Ezerzeme»

◆ 3. februārī pulksten 18.00, 20.00 grāvējfilma «Leģionārs».

◆ 4. un 7. februārī pulksten 18.00 un 20.00, 6. februārī pulksten 16.00, 18.00 un 20.00 piedzīvojumu filma «Mežoniģie, mežoniģie rietumi».

◆ 8., 9., 10. februārī pulksten 18.00 un 20.00 romantiska komēdija «Bēgošā ligava».

Informāciju sagatavoja L.Rancāne

Anekdotas

Zaķītis iet pa mežu, skatās — pretī nāk liels zvērs. Zaķītis prasa: — Kas tu tāds esi? — Vilku suns. — Kas tas tāds? — Nu, tēvs — vilks, māte — suns. Labi, iet zaķītis tālāk pa mežu. Te pretī nāk vēl lielāks zvērs. — Kas tu tāds? — Esmu skudrulācis. — Nu nemuldi!

— Kāpēc nozagāt šo mašīnu? — Domāju, ka tai nav saimnieka! Tā stāvēja pie kapiem.

Nepilngadīgo lietu komisijā māte sniedz liecību:

— Mēs ar vīru dēlu audzinājām ļoti stingri. Mums pat prātā neienāca, ka naidu, ko mēs viņam dodam cigaretēm, šņabim un meitenēm, viņš tērē narkotikām.

Pardod

MTZ-52 L, Ls 1200; VW Jetta. Mob. tel. 9159499; inventāru traktoram MTZ. Tālr. 75176; atpūtas stūrīti. Tālr. 21924 vakaros; māju, mežu. Tālr. 22639 pēc 18; sausu, skaldītu malku. Tālr. 50400; sausu malku. Tālr. 23266; ganību timotīna sēklas. Tālr. 39544; kartupeļus. Tālr. 56630.

Perk

MTZ-80 traktora mazo kabīni, var būt remontējama. Tālr. 38729; kartupeļus. Tālr. 55614, mob. tel. 9439285.

Izīre

1 istabas dzīvokli Preiļos. Tālr. 65111; dzīvokli Preiļos, Miera 4.

Firma «Ratta» turpina kompensācijas un privatizācijas sertifikātu iepirkšanu. Adrese: A.Paulāna ielā 3a, Preiļos, LV-5301. Tālr. 22202.

Iepērk mājlopus gaļai.

Tālr. 23906, S.Trofimenko.

Pērk mežus, cirsmas. Veic iemērišanu. Kārto zemesgrāmatu. Cenas augstas, samaksa tūlītēja. Tālr. 48-21911, mob. tel. 9343732.

Februārī sola aukstumu

Februārī vidējā gaisa temperatūra gaidāma par 1-2° C zemāka nekā norma (norma no -6 līdz -7° C). Nokrišņu daudzums ap normu 30-40 mm.

Pirmās dekādes sākumā mākoņains laiks, brīžiem nokrišņi, pārsvarā sniegs. Rietumu vējš 7-12 m/s, rietumu rajonos brāzmas līdz 15 m/s. Gaisa temperatūra naktī no -3 līdz -8° C, dienā no -5 līdz 0° C, rietumu rajonos līdz +2° C. Turpmāk mainīgs mākoņu daudzums, vietām neliels sniegs. Atsevišķās naktīs sarma. Ziemeļrietumu, ziemeļu vējš 4-8 m/s. Gaisa temperatūra naktī no -20 līdz -25° C, atsevišķās vietās no -25 līdz -27° C, dienā no -10 līdz -15° C.

Otrajā dekādē mainīgs mākoņu daudzums, atsevišķās dienās neliels sniegs. Ziemeļrietumu, dekādes otrajā pusē ziemeļaustrumu vējš 5-10 m/s. Gaisa temperatūra naktī no -8 līdz -13° C, dienā no -3 līdz -8° C, dekādes sākumā naktī dažviet no -20 līdz -25°, dienā no -6 līdz -11° C.

Trešās dekādes pirmajā pusē mākoņains laiks, brīžiem skaidrosies. Neliels sniegs, piekrastē dienā slapjš sniegs. Ziemeļu, ziemeļrietumu vējš 3-8 m/s. Gaisa temperatūra naktī no -7 līdz -12° C, austrumos līdz -17° C, dienā no -1 līdz -6° C, austrumos līdz -10° C.

Dekādes otrajā pusē mākoņains laiks, pārsvarā bez nokrišņiem. Vietām migla. Dienvidu vējš 2-7 m/s. Gaisa temperatūra naktī no -5 līdz -10° C, dienā no -4 līdz +1° C.

Pēc klimatiskajiem datiem februāris Latvijā ir viens no aukstākajiem mēnešiem gadā. Šā mēneša gaisa temperatūras absolūtais minimums (-32° C) ir reģistrēts 1929. un 1956. gadā Baltijas jūras krastā un -43° C 1956. gadā valsts austrumos. Bet tas ir ziemas pēdējais mēnesis. Dienas garums katru nedēļu palielinās par pusstundu, un saulīte sāk spīdēt arvien spožāk.